



BaptistKirken i Danmark
Baptist Union of Denmark
Lærdalsgade 7
DK-2300 København S
www.baptistkirken.dk

Til
Kirkeministeriet
Frederiksholms kanal 21,
1220 København K.

København, den 28. august 2017

Høringssvar fra Baptistkirken over forslag til 'Lov om trossamfund uden for Folkekirken'

BaptistKirken har med tak modtaget ovennævnte lovforslag. Vi sender hermed vort høringssvar. Vi vil kun omtale forhold, der er ændret i forhold til Trossamfundsudvalgets betænkning om 'En samlet lovregulering om andre trossamfund end Folkekirken' (Betænkning 1564). Vores kommentarer til disse ændringer deler vi i to afsnit. Først vil vi kommentere de ændringer, vi kan tilslutte os. Derpå vil vi pege på forhold, som ifølge vores opfattelse bør genovervejes i ministeriet, inden regeringen fremsætter det endelige lovforslag.

1. Anliggender, vi kan tilslutte os

1.1.

Vi hilser velkomment, at regeringen følger Trossamfundsudvalgets mindretal (§ 7, stk. 1 og 2) uden yderligere bestemmelser, når det gælder trossamfundenes organisationsform. (Betænkning 1564, § 7, stk. 3). Herved fastslås det ifølge vor opfattelse, at staten respekterer trossamfundenes ret til at organisere sig under rammerne for den grundlovssikrede religionsfrihed, og at et trossamfunds organisationsform henhører under dets 'indre forhold'.

1.2.

Som et kirkesamfund, der består af en række selvstændige medlemsmenigheder, hilser vi tillige velkomment, at sidstnævnte opnår anerkendelse i kraft af kirkesamfundets anerkendelse (§ 8, stk. 2). Samtidigt noterer vi, at det i bemærkningerne anføres, at den enkelte menighed ikke skal opfylde

kravet om 50 myndige medlemmer for at kunne indgå i den samlede anerkendelse. Medlemsmenighederne anerkendes altså uanset deres størrelse.

2. Forhold, der behøver afklaring

2. 1.

Vi konstaterer, at der ikke er overensstemmelse mellem på den ene side dette lovforslag (§ 8 og §§ 21-22) samt bemærkningerne hertil (pkt. 2.6.1.) og på den anden side de regler, som SKAT lægger til grund for fradrag af gaver m.v. Ifølge § 21 kan gaver, der gives til et anerkendt trossamfund, give skattefradrag, hvis trossamfundet opfylder betingelserne i LL§8A. Lovforslaget bestemmer, at den enkelte menighed ikke skal opfylde kravet om 50 myndige medlemmer for at kunne indgå i trossamfundets samlede anerkendelse. I bemærkningerne til lovforslaget, pkt. 2.6.1 (næstsidste afsnit) fastslås det, at trossamfundet desuden skal opfylde betingelserne i bekendtgørelse nr. 282 af 26. marts 2014. Heri præciserer SKAT, at en lokal menighed skal have mindst 50 myndige medlemmer, før det enkelte medlem kan opnå fradrag for gaver i henhold til skattelovene.

Vi henstiller, at Kirkeministeriet anmoder SKAT om at skabe overensstemmelse mellem lovforslagets kriterier for anerkendelse og SKATs kriterier for godkendelse for så vidt angår krav til medlemsantal for menigheder og trossamfund. Når SKAT nu følger forslag til 'Lov om trossamfund uden for Folkekirken' og lader den skattemæssige godkendelse være betinget af, at trossamfundet er registreret som anerkendt, bør SKAT også følge lovforslagets kriterier for antal medlemmer. Sætningen i SKATs bekendtgørelse i Ligningslovens § 8A og § 12 stk. 3 om religiøse samfund: *'Antallet af myndige medlemmer skal mindst udgøre 50 for en menighed og 150 for et trossamfund'* bør ændres til: *'Antallet af myndige medlemmer skal mindst udgøre 50 for et trossamfund'*.

Medlemmer af et anerkendt trossamfund bør ikke behandles forskelligt – diskrimineres – alt efter, om de tilhører et trossamfunds anerkendte medlemsmenigheder med et medlemstal over eller under 50 myndige. Det er ikke rimeligt, at SKAT fastholder krav om brug af skatteregler, der blev udledt af tidligere anbefalinger fra det Rådgivende Udvalg, når disse ikke underbygges af lovforslaget.

2.2.

BaptistKirken er som et trossamfund med en kongregationalistisk organisationsform tilfreds med, at bekendtgørelsen fastsætter størst mulig frihed, idet 'trossamfundet og menighederne får valgfrihed mellem enten 1) at indsende særskilte regnskaber for henholdsvis trossamfundets og menighedernes økonomi eller 2) et samlet, konsolideret regnskab for trossamfundet og menighedernes økonomi' (s. 57).

Tidligere har vi påpeget, at pligter, der følger af et trossamfunds anerkendelse, skal være sagligt affødte af de givne rettigheder, således at der ikke lægges unødige bånd på trossamfundene. Dette må i høj grad skulle gælde for trossamfund, hvis hele virke bygger på frivillighed og sker uden økonomisk støtte fra statens side. Det er BaptistKirkens opfattelse, at det fremlagte lovforslag lægger unødige bånd på trossamfundene og deres små menigheder. Her tænkes primært på det skærpede krav om regnskabsaflæggelse hvert år (§ 27, stk. 1), på kravet om, at den digitale løsning, som Kirkeministeriet stiller til rådighed, i alle tilfælde skal benyttes (§ 27, stk. 2) og på kravet om, at

regnskabsaflæggelsen skal ske i henhold til årsregnskabsloven (bemærkningerne, s. 57). Hvis hensigten med loven er, at så mange trossamfund som muligt søger anerkendelse, bør loven omfatte et minimum af administrative byrder. Vi vil foreslå, at de lokale medlemsmenigheder indsender deres reviderede årsregnskab i trykt form, mens nationalkirken bruger den digitale løsning.

2.3.

I bemærkningerne til lovforslaget foretages der flere steder en parallel omtale mellem de trossamfund, som denne lov skal omfatte, og Folkekirken og dens valgmenigheder. I den sammenhæng er det naturligt at påpege, at dette lovforslag intet siger om ejendomsbeskatning af trossamfundenes bygninger, der anvendes til religiøse formål. Det bør af lovforslaget fremgå, at gældende regler om ejendomsvurdering og ejendomsbeskatning af Folkekirken ejendom og jord finder tilsvarende anvendelse på ejendom og jord tilhørende de anerkendte trossamfund.

2.4.

I lovforslaget og dets bemærkninger tales der flere gange om revision af trossamfundenes regnskaber. Det sker med varieret sprogbrug – 'revision' (§ 27, stk. 2), 'registreret eller statsautoriseret revisor' samt 'godkendt revisor' (bemærkningerne, s. 19). Ingen steder anføres der præcise krav til revisionen. Kirkeministeren bemyndiges derimod til at fastsætte regler herom. Der sker noget lignende – beføjelser til kirkeministeren – på en række andre områder: § 16, stk. 6: om vielse; § 17, stk. 2: om sprogkrav og § 18, stk. 3: om kursus. Vi henstiller, at denne bemyndigelse ikke påfører kirkesamfundene vilkår, som frarøver os lyst til at søge anerkendelse, fordi sådanne snærende bånd i givet fald stjæler tid og kræfter fra frivillige, der primært ønsker at være til stede som trossamfund i det danske samfund. Hvad revision angår, vil vi foreslå, at der ikke stilles unødvendige krav, der bliver økonomisk belastende for små trossamfund og for vort trossamfunds relativt små medlemsmenigheder. Vore medlemsmenigheders regnskaber bliver normalt revideret af en foreningsvalgt revisor, hvilket vi fortsat anser for tilstrækkeligt.

3. Afrunding

Lovforslaget afrundes med et 'Sammenfattende skema' over 'positive og negative konsekvenser'. Her opregnes sådanne for stat/kommuner, erhvervsliv og borgere etc. I den sammenfatning bør der tillige indregnes konsekvenser for de trossamfund, som loven omhandler. Vi medvirker gerne til at drøfte de forhold, vi her har påpeget, så vi får den bedst tænkelige 'Lov for trossamfund uden for Folkekirken'.

Med venlig hilsen


Per Beck
BaptistKirkens formand


Lone Møller-Hansen
Generalsekretær i BaptistKirken

RAJ KUMAR KOHLI *BARRISTER-at-LAW*

Selma Lagerløfs Alle 24, 2860 Søborg. Denmark.

Phone: 0045-39 66 81 81. e-mail:

website:

30.08.2017

Kirkeministeriet

Frederiksholms Kanal 21

1220 København K.

Vedr.: Dokument nr. 88052/17

På **Bhartiya Mandirs** vegne, nedstående er de kommentar til de Dokument nr. 88052/17:

Som udgang punkt, i **Kapitel 1 og Kapitel 2**, og jf. § 1 til § 4, definition af trossamfund er: et trossamfund forstås som et fællesskab står over mennesker efter udformede læresætninger og ritualer, med ret til at udøve sin religion overholdelse af religiøse ritualer og skikke samt religiøs undervisning såfremt der ikke herved lov eller i medfør af lov. Et trossamfund har frihed til at udpege personer til at varetage et forkynderembede, rituel ledelse, vielse og/eller tilsvarende, jf. dog § 25.

Og § 25 citer: En udlænding, der er udpeget til at varetage et forkynderembede eller tilsvarende i et anerkendt trossamfund, kan efter ansøgning opnå opholdstilladelse efter reglerne i udlændinge lovens § 9 f.

Høring over udkast til forslag til Lov om trossamfund uden for folkekirken, Bhartiya Mandir har to kommentar:

For det først, vi er enige med forslag om, at der som en yderligere betingelse for anerkendelse skal stilles lovkrav om, at trossamfundet "er organiseret i overensstemmelse med principper om medlemsdemokrati og ligebehandling herunder ligestilling mellem kønnene."

For den anden, lovforslagets § 27 er justeret, at et anerkendt trossamfund skal indsende det seneste årsregnskab til Kirkeministeriet med henblik på offentliggørelse på Trossamfundsregisrets hjemmeside hvert tredje år, ikke hvert år.

Med venlig hilsen

På vegne af **Bhartiya Mandir**,



Raj Kumar Kohli.

CZESLAW KOZON

ROMERSK-KATOLSK BISKOP AF KØBENHAVN

GL. KONGEVEJ 15

DK-1610 KØBENHAVN V



Kirkeministeriet,
Frederiksholms Kanal 21,
1220 København K.

Den katolske Kirkes høringssvar vedr. udkast til forslag til Lov om trossamfund uden for Folkekirken.

På Den katolske Kirkes vegne takker jeg for muligheden for at afgive høringssvar til ovennævnte lovforslag og udtrykker min tilfredshed over, ligesom ved udsendelsen af Trossamfundskommissionens betænkning vedr. samme spørgsmål, at blive inddraget i processen.

Jeg vil også gerne gentage mit udtryk for tilfredshed over, at grundlovens § 69 om ikke-folkekirkelige trossamfund nu bliver fulgt op. Som i mit høringssvar af 4. maj d.å. vedr. Trossamfundskommissionens betænkning vil jeg gerne igen beklage, at formålet med lovforslaget snarere lægger op til øget kontrol med trossamfundene, således, at beskrive og sikre trossamfundenes retsstilling træder i baggrunden, idet de i lovforslaget nævnte rettigheder overskygges af hidtil ukendte og erfaringsmæssigt også unødvendige forpligtelser. Dette kommer også forstærket til udtryk i de almindelige bemærkninger til lovforslaget samt bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

Den katolske Kirkes bemærkninger til enkelte bestemmelser.

I Den katolske Kirke glæder vi os over, at kravene til anerkendelse og til bevarelse af anerkendelse bl.a. på kirkeministerens initiativ er blevet lempet og også over, at et allerede anerkendt eller godkendt trossamfund ifl. lovforslagets § 10 anses for anerkendt, hvis det opfylder de i § 7 stk. 1 nævnte betingelser.

§ 16 stk. 6 er nyt i forhold til det oprindelige forslag og virker noget uklart. M.h.t. kravene til vielsesforretterne jf. § 17 vil jeg gerne gentage mine bemærkninger fra forrige høringssvar. Dansk lov i f.m. vielser skal overholdes, og ikke mindst permanente vielsesforrettere skal kende disse love. Kendskab til dansk sprog er i mange henseender vigtigt, også set fra trossamfundenes eget synspunkt. I f.m. vielser bør det dog ikke i alle henseender være et absolut krav. Pga. Den katolske Kirkes universalitet har den også i Danmark medlemmer fra hele verden. Mange vielser foregår derfor på fremmede sprog, dog altid under den ansvarlige præst og kirkebogsførers ansvar. Desuden kan det forekomme, at et brudepar har en slægtning eller bekendt i udlandet, som er præst, og som man ønsker skal foretage vielsen. Derfor burde det også for sådanne præster være muligt at opnå en ad hoc-bemyndigelse til at foretage en vielse i Danmark.

§ 27 er udvidet med et par linjer i lovforslaget; men forsynes med mange bemærkninger side 41 til 57 i notatet med almene bemærkninger til lovforslaget.

Det er rimeligt med regnskabsaflæggelse og et stort mål af gennemskuelse. Det bemærkes dog på side 19 i bemærkningen til de enkelte bestemmelser, her § 27, at Kirkeministeriet blot ville skulle kontrollere, at årsregnskabet er indsendt og offentliggjort. Hvem skal gennemgå regnskabet, og af hensyn til hvilken myndighed er dette krav stillet? Da svaret synes uklart, skulle en indsendelse af regnskabet hvert tredje år, som nævnt i det oprindelige forslag være tilstrækkeligt.

Selv om et indsendt regnskab skal opstilles i forhold til gældende regler, bør krav til regnskabsaflæggelse være begrænset til et minimum, da mange trossamfund har en beskeden omsætning og arbejder med megen frivillig arbejdskraft, hvorfor skærpede krav vil betyde store udgifter til professionelle regnskabsfolk og revisorer.

En yderligere betænkelighed over for bemærkningerne er kravet om opgivelse af navnet på donatorer, som ikke er enkeltpersoner. Naturligvis skal det sikres, at der ikke foregår noget ulovligt; men nogle donatorer, som ikke er enkeltpersoner, f.eks. foreninger eller ordener vil af beskedenhed eller andre hensyn gerne være anonyme. Det bør gøres klart i reglerne, at man er fritaget for at bryde indenlandske donatorers anonymitet, og at kravet om offentliggørelse af navne kun gælder udenlandske donatorer, som ikke er enkeltpersoner...

På side 54 (2.8.3) i de almindelige bemærkninger mere end antydes det, at lovforslaget i høj grad er udarbejdet på baggrund af "konkrete foreninger og trossamfund, der medvirker til polarisering og radikaliseringsproblemer, da disse formentlig ikke vil søge anerkendelse." Hermed indrømmes, hvad der ofte har været fremme i den offentlige debat, at loven ikke vil have nogen effekt på disse grupper, som ifl. loven om trosfrihed stadig kan være og virke i landet. Samtidigt med, at de påtænkte lovgivningsmæssige initiativer således vil være uaktuelle for de fleste og ikke mindst gamle trossamfunds vedkommende, fordi de aldrig har voldt myndighederne problemer, vil de pålægge dem store byrder og u hensigtsmæssige begrænsninger. Lovtiltaget understreger yderligere, at af hensyn til menneskerettighederne kan ingen udenlandsk enkeltpersons donation tilsyneladende offentliggøres, selv om den måske kunne fremme et formål, som kunne fremme polarisering og radikaliseringsproblemer. Hensynet til menneskerettighederne er naturligvis vigtigt; men når dette ikke sikrer mod, at en enkeltperson støtter formål, som kunne fremme polarisering og radikaliseringsproblemer, burde lovgivningen ikke gøre det umuligt, at der kan gives anonyme gaver til trossamfund, som aldrig har skabt problemer for det danske samfund.

I § 28 nævnes det i forbindelse med eventuel tilbagekaldelse af et trossamfunds anerkendelse, at samfundet skal have en frist til at rette op på mangler, dog ikke for så vidt angår svig, som nævnt i stk. 2. Der skal ikke herske tvivl om, at alle trossamfund skal overholde loven. Det kunne dog tænkes, at en leder eller en lille ansvarlig gruppe i et trossamfund gjorde sig skyldige i svig, uden at de øvrige medlemmer var bekendt, endsige indforståede. Derfor bør enkeltpersoner eller gruppers skyldighed i svig ikke ramme hele trossamfundet. Hvis stk. 2 skal bibeholdes, bør det i det mindste modereres, så der kommer til at stå "... har udvist svig, kan anerkendelsen tilbagekaldes af kirkeministeren."

I § 29 nævnes udfasningen af de hidtil anerkendte trossamfunds ret til at føre ministerialbøger over en 5-årig periode. Som nævnt i vort hørings svar af 4. maj d.å. anser Den katolske Kirke ikke retten til at føre ministerialbøger for uopgivelig. Dog har denne ret hidtil afspejlet en form for ganske vist begrænset ligestilling af trossamfundene, en ligestilling, som burde bevares, så længe personregistrering og foretagelse af vielse ikke eksklusivt ligger hos en civil instans. Bemærkningen på side 21 i notatet med de specifikke bemærkninger om, at trossamfundenes retsstilling skal beskrives senere, antyder en vis usikkerhed, som egentlig burde afklares med et så afgørende lovforslag, som det foreliggende. Denne usikkerhed afspejles også i bemærkningen til § 32 om udstedelse af neutrale navneattester. Hvem skal udstede disse?

Afslutning

Jeg gentager på Den katolske Kirkes vegne min taknemmelighed over at være blevet inddraget i processen. Hensigten med opfølgningen af grundlovens § 69 er god; men det foreliggende lovforslag er på ingen måde fuldkomment. Dels afspejler det – som nævnt ovenfor – en skærpet kontrol med, snarere end en facilitering af trossamfundenes forhold. Jeg håber derfor, at der i den endelige lov kan tages hensyn til de ovenfor fremlagte forslag og betænkeligheder.

København, den 30. august 2017



+Czeslaw Kozon

Romersk-katolsk biskop af København



Kirkeministeriet
km@km.dk

København d. 30. august 2017

Høring over udkast til forslag til Lov om trossamfund uden for folkekirken.

Det Jødiske Samfund (DJS) takker for det fremsendte høringsmateriale og muligheden for at blive hørt i henhold til det fremsendte materiale (i) Udkast til forslag til Lov om trossamfund uden for folkekirken, (ii) bemærkninger til de enkelte bestemmelser, og (iii) høringsbrev, samlet "Materialet".

Vi henviser til de af os fremsendte hørings svar for tidligere udkast.

Indledning

Som anført i DJS' tidligere hørings svar, forstår og anerkender DJS hensynet til en sammenhængende lovregulering af trossamfund udenfor Folkekirken.

DJS ser dog i tiden og samfundet en udvikling, der er præget af mindre forståelse for ritualer og traditioner, der er anderledes end flertallets ritualer og traditioner, og at disse tendenser har fundet vej til det politiske niveau ved for eksempel forbud mod slagting efter jødisk ritus.

DJS har derfor med glæde kunne konstatere, at Materialet i udgangspunktet omhandler formelle, praktiske og administrative pligter og rettigheder, og at Materialet i visse tilfælde udtrykkeligt afholder sig fra at normere og regulere religiøs praksis.

DJS kan også konstatere, at DJS' struktur og praksis i dag fuldt lever op til de krav og vilkår, som Materialet foreslår sættes til trossamfund.

DJS vil dog i denne sammenhæng nævne, at der er en vis nervøsitet for, at Materialet, såfremt det bliver udsat for politisk forhandling (nu og ved en senere revision) giver mulighed eller anledning til, at Folketinget vedtager materielle krav til den religiøse praksis på baggrund af flygtige folkeopinionsstrømninger.

For en god ordens skyld, har DJS, udover nye bemærkninger, valgt at gentage nogen af vores centrale synspunkter :

Fortegnelse over et trossamfunds myndige medlemmer (gentaget)

I Materialets fremlagte lovforslags § 26, stk. 3, fremgår følgende:

"Såfremt det skønnes nødvendigt, kan Kirkeministeriet endvidere ved besøg hos trossamfund anmode om at få forelagt en fortegnelse over et trossamfunds myndige medlemmer".

DJS er glade for, at udvalget ikke stiller krav om, at fortegnelse indsendes til ministeriet, men derimod alene om, at ministeriet kan anmode om at få forelagt fortegnelsen.

DJS synes, at udvalgets overvejelser vedrørende brugen af denne bestemmelse er rigtige (midtvejsmaterialet side 85):

"Det vil kun være rent undtagelsesvist og efter en konkret vurdering, at ministeriet anmoder om indsigt i en medlemsfortegnelse. Dette vil især være tilfældet, hvor ministeriet har en begrundet mistanke om, at



trossamfundet bevidst afgiver urigtige oplysninger om antallet af myndige medlemmer, og hvor trossamfundet nægter, eller ikke har mulighed for at fremsende de ønskede medlemsfortegnelser til ministeriet."

Disse tanker finder DJS desværre ikke afspejlet i lovforslagets tekst, men alene i forarbejderne og de specielle bemærkninger. Idet at en persons religiøse tilhørsforhold er af særlig personfølsom karakter samt af sikkerhedsmæssige- og historiske årsager (som DJS kvitterer for er bemærket i Materialet), foreslår DJS at følgende punkter indsættes i bestemmelsen:

- Trossamfund er ikke forpligtet til at fremsende fortegnelse over et trossamfunds myndige medlemmer.
- Kirkeministeriet kan undtagelsesvist og kun ved begrundet mistanke og afgivelse af urigtige informationer konkret anmode om at få forelagt en fortegnelse over et trossamfunds myndige medlemmer ved fysisk besøg hos det pågældende trossamfund.
- Kirkeministeriet er ikke berettiget til at foretage kopi (fysisk eller elektronisk) eller på anden måde transportere optegnelsen ud af trossamfundets lokation eller IT-system.

Kirkeministeriet skal ved forelæggelsen iagttage tilstrækkelige sikkerhedsmæssige og persondataretlige foranstaltninger.

Ministerialbogføring (delvist gentaget)

Det er ikke uden en vis skuffelse, at DJS kan læse, at det foreslås, at ministerialbogføringen afskaffes for trossamfund. DJS ønsker at beholde ministerialbogføringen, og foreslår, at alle anerkendte trossamfund efter eget ønske kan afstå fra at føre ministerialbogen, hvis det er det, som ønskes.

Som anført i DJS' høringssvar vedrørende midtvejsmaterialet, så kan dette ønske synes trivielt, men det har betydning for mange danskere af jødisk tro og slægt.

De senere års erfaringer har vist visse udfordringer omkring navngivning med jødiske navne. Vi kan frygte, at flytningen af ministerialbogføringen vil øge disse udfordringer. Vi beder om at dette hensyn tilgodeses i det videre arbejde.

Vielsesbemyndigelse (Ny)

I det fremlagte forslags § 16, stk. 6, vedrørende Vielsesbemyndigelse, er der nu indsat:

"Nærmere regler om fremgangsmåden ved vielse i de anerkendte trossamfund fastsættes af kirkeministeren".

Af de specielle bemærkninger til de enkelte bestemmelser (side 12), fremgår ikke, hvad denne bemyndigelse skal indeholde.

Idet vi henviser til vores indledning samt lovforslagets § 16, stk. 5:

"Vielsesritualet må ikke indeholde særlige betingelser for ægteskabet som strider mod dansk rets regler om myndige personers selvbestemmelsesret, eller som indeholder forskelsbehandling på grund af køn".

DJS er nervøse for, at kirkeministeren vil fastsætte særlige regler for fremgangsmåden ved vielse, der strider imod den jødiske tro og tradition. Det skal dog straks bemærkes, at vielser selvfølgelig ikke foretages for umyndige personer eller mod personers vilje. De jødiske traditioner indeholder dog, ligesom de kristne traditioner, forskellige



riter for de forskellige køn, herunder (på samme fod, som ved kristne vielser), at bruden bliver ført op af sine forældre til den ventende gom etc. Vi forventer derfor ikke, at bekendtgørelsen fastsat af kirkeministeren indeholder regler herom.

Med venlig hilsen,

Dan Rosenberg Asmussen
Formand



Kirkeministeriet
km@km.dk

København d. 19. september 2017

Høring over udkast til forslag til Lov om trossamfund uden for folkekirken.

Som supplement til Det Jødiske Samfunds (DJS) høring om udkast til forslag til Lov om trossamfund uden for folkekirken dateret 30. august 2017, fremsender DJS hermed et yderligere høringssvar, som desværre er strengt nødvendigt, idet DJS gennem vores revisor er blevet opmærksom på et centralt emne vedrørende lovforslaget.

DJS er bevidst om, at høringsfristen er skredet, men vi håber alligevel, at dette høringssvar tages i betragtning, idet dette er af meget vigtig karakter for DJS.

Nye regnskabsbestemmelser for trossamfund uden for folkekirken.

Af lovforslaget § 27 fremgår det at det nu bliver et krav at et anerkendt trossamfund hvert år skal indsende årsregnskabet til Kirkeministeriet med henblik på offentliggørelse på Trossamfundsregistrets hjemmeside.

Kirkeministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om regnskabs udformning, revision, indsendelse, offentliggørelse m.v., herunder om anvendelse af den digitale løsning, som Kirkeministeriet stiller til rådighed (digital selvbetjening), samt frister herfor.

Trossamfundene vil således blive forpligtet til at anvende den digitale selvbetjeningsløsning ved indsendelse og offentliggørelse af årsregnskabet til det af Kirkeministeriet oprettede trossamfundsregister.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det at der bliver stillet krav om, at regnskabet skal udformes efter principperne i årsregnskabsloven, hvilket bl.a. indebærer, at denne lovs grundlæggende krav til årsrapporten, herunder at årsregnskabet skal give et retvisende billede af virksomhedens og koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultat, gælder generelt for anerkendte trossamfunds regnskaber.

Reglernes betydning DJS

Det Jødiske Samfund aflægger i dag årsregnskabet overensstemmelse med årsregnskabslovens bestemmelser for klasse A-virksomheder samt regnskabsbestemmelserne i bekendtgørelse om økonomiske og administrative forhold for modtagere af driftstilskud fra Kulturministeriet nr. 1701 af 21. december 2010.

Resultatopgørelsen er i dag opdelt i poster efter budgettet med en opdeling af indtægter med (ligningsbidrag) og andre indtægter og på udgiftssiden er der opdeling i særlige resultatposter for administration, begravelsespladser, ejendomme og synagogebygningen samt diverse aktiviteter.

Mange af udgiftsposterne indeholder derfor også modregning af diverse indtægter.

Der lægges op til at indberetning af regnskabet skal ske digitalt, sådan som det i dag er kendt for selskaber. Det kommer givetvis til at medføre at der kommer fastlåste regnskabslinjer, hvorved den nuværende opdeling af resultatopgørelsens poster med modregning af indtægter og udgifter ikke kan opretholdes.

Resultatopgørelsen indeholder også en række hensættelser til fremtidige udgifter. Fremover kan disse hensættelser ikke udgiftsføres direkte i resultatopgørelsen, men skal foretages via resultatdisponeringen.



Kommentar

DJS må på det kraftigste anbefale, at disse nye regnskabsregler ikke vedtages. DJS' har ca. 2.500 medlemmer, og krav om ændring af regnskabsførelsen vil føre til uforholdsmæssigt høje udgifter, omkostninger og interne ændringer.

Endvidere vil vedtagelsen af de nye regnskabsregler medføre, at budgetplanlægning og interne økonomiske forhandlinger vil ændres på en sådan måde, at det vil have væsentlig, negativ indvirkning på driften af DJS.

DJS beder om, at disse regler ikke ændres, og at den digitale selvbetjeningsløsning alene medfører et nyt processuelt format for indlevering af årsregnskaber, og at der indtil der gives mulighed for at indberette som hidtil muligt for anerkendte trossamfund, gives dispensation til at indsende via den digitale selvbetjeningsløsning.

Med venlig hilsen,

A handwritten signature in blue ink, consisting of several overlapping loops and lines.

Dan Rosenberg Asmussen
Formand

DET NATIONALE ÅNDELIGE RÅD FOR BAHÁ'ÍERNE I DANMARK

Til: Kirkeministeriet.
km@km.dk

Hellerup, 25. august 2017.

Vedr.: **Høring over udkast til forslag til Lov om trossamfund uden for folkekirken**

Her kommer høringsvar fra Bahá'í samfundet, Det Nationale Åndelige Råd for Bahá'íerne i Danmark.

De generelle retningslinjer i lovforslaget, herunder langt den største del af de præciseringer som er foretaget af Kirkeministeriet, giver ikke anledning til bemærkninger. Heller ikke de dele, som angår transparens i økonomiske anliggender eller decorumkravet til myndighedspersoner.

Vi har kommentarer til to områder af loven:

1)

§ 16 stk 1: "...en myndig person..."

og tilsvarende i

§ 16 stk 3 "...den person der ønskes bemyndiget..."

Da et givet trossamfund kan ønske at have flere viesesforrettere, skal dette vel præciseres som henholdsvis "... en myndig person, eller flere myndige personer...." og "...den / de person(er)..."

2)

I § 18 fremgår det ikke klart, om kravet til kursus i dansk familieret, frihed og folkestyre også er påkrævet for vielsesforrettere, som har fået en ad hoc godkendelse.

Såfremt dette er påkrævet, vil det for mindre trossamfund kunne udgøre en økonomisk byrde at sende mange forskellige personer på kursus. Alternativt kunne samfundet vælge at få ad hoc godkendt den samme person til alle vielser, men dét ville betyde en administrativ behandling hver gang den samme person skulle godkendes påny, dette vil fra centraladministrationens side være unødvendigt ekstraarbejde.

Sofievej 28 • DK-2900 Hellerup

Telefon: +45 39 62 35 18 • E-mail: bahai.sekretariat@gmail.com

DET NATIONALE ÅNDELIGE RÅD FOR BAHÁ'ÍERNE I DANMARK

Omvendt vil man, hvis ad hoc godkendte vielsesforrettere er frittagede for kurset, risikere at få mange vielser (særligt i mindre trossamfund) udført af vielsesforrettere, som ikke har kurset, - og intentionen med lovkravet vil derved væsentligt svækkes.

3)

Med hensyn til trossamfund som ikke har udpegede præster, jvf. bemærkningerne til lovforslaget s. 38, 2.5.2 4. afsnit: "Kun i trossamfund uden et fast forkynderembede kan vielseskompetancen (for enkeltstående vielsesbemyndigelser) gives til en lægperson":

Såfremt dette skal tolkes således, at lægpersoner udelukkende kan tildeles ad hoc vielsesbemyndigelse, vil samfund - som f. eks. Bahá'í samfundet, hvor myndigheden ligger i demokratisk valgte (lokale eller det nationale) "åndelige Råd" hvortil alle medlemmer er valgberettigede - som ikke har udpegede præster, være nødsaget til hver gang der skal forrettes en vielse at søge om ad hoc godkendelse.

Og igen bliver problemstillingen så: hvis der kræves gennemgået kursus, at dette enten skal bekostes på relativt mange medlemmer, - eller at man vælger den samme vielsesforretter, og det bliver samme person som gentagne gange skal ad hoc godkendes.

Dette virker umiddelbart ikke hensigtsmæssigt.

Vi foreslår, at bindingen imellem forkyndervirksomheden og bliver gjort til en mulighed og ikke et krav.

I øvrigt noterer vi os, at kravet om kursus i dansk familieret, frihed og folkestyre pr 1. april 2017 (med ændringen i ægteskabslovens §16, stk 5) allerede er indført. Præciseringen af, om kravet gælder såvel faste vielsesforrettere som ad hoc bemyndigede er således i høj grad relevant for os. Og vi beder venligst om afklaring af dette spørgsmål, samt at oplysninger om hvor man kan tilmelde sig, priser og andre relevante oplysninger meddeles til os snarest.

De venligste hilsner
Det Nationale Åndelige Råd

Ole Helbo, sekretær

Sofievej 28 • DK-2900 Hellerup

Telefon: +45 39 62 35 18 • E-mail: bahai.sekretariat@gmail.com

Esben Danilo Munoz Bro-Jørgensen

Fra: Hannelise_Tvedt@DEN.salvationarmy.org
Sendt: 30. august 2017 09:45
Til: Kirkeministeriet
Cc: DEN-Leadership@DEN.salvationarmy.org; Mads Christoffersen
Emne: Høringssvar over forslag til lov om trossamfund uden for folkekirken

**Frelsens Hær
Danmark og Grønland Territorium
Landslederens kontor**

Kirkeministeriet
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K. 30.august 2017

Høringssvar over forslag til Lov om trossamfund uden for folkekirken.

Tak for muligheden for at afgive høringssvar.

Fra Frelsens Hærs side tilslutter vi os det høringssvar, som er fremsendt den 28. august fra Danske Kirkers Råd (DKR).

Jeg vil dog gerne i tillæg på Frelsens Hærs vegne udtrykke taknemlighed for den gode proces, som ministeren har gennemført og kontakten til trossamfundene. Det er meget værdsat.

Det er med glæde jeg konstaterer, at vores bekymring, som især var knyttet til kravet om medlemsdemokrati, er blevet hørt, således at lovforslaget ikke stiller krav om medlemsdemokrati. Dette kunne have været fatalt for Frelsens Hærs eksistens i Danmark og Grønland.

Med ønsket om Guds velsignelse.

Hjertelig hilsen



**Hannelise Tvedt
Landsleder
Frelsens Hær
Danmark&Grønland.**

**Hannelise Tvedt
Landsleder**



Frelsens Hærs Hovedkvarter
Ledelseskantoret,
Frederiksberg Allé 9
DK-1621 København V

Tlf.: (+45) 33 31 41 92

Email: Hannelise_Tvedt@DEN.salvationarmy.org
Hjemmeside: www.frelsenshaer.dk

The information in this e-mail and any attached files is confidential. It is intended solely for the use of the addressee. Any unauthorised disclosure or use is prohibited. If you are not the intended recipient of the message, please notify the sender immediately and do not disclose the contents to any other person, use it for any purpose, or store or copy the information in any medium. The views of the author may not necessarily reflect those of the Company.

Esben Danilo Munoz Bro-Jørgensen

Fra: Lalitanatha dasa <lalitanatha@krishna.dk>
Sendt: 26. august 2017 11:42
Til: Kirkeministeriet
Emne: Re: Vedr. høring over Forslag til lov om trossamfund uden for folkekirken

Tak for de vedsendte dokumenter vedr. Forslag til lov om trossamfund.

I lovforslaget stilles krav til trossamfundene om årlig indlevering af reviderede regnskaber. Der stilles også krav om registrering af medlemmer og indberetning af denne registrering. Dette har hidtil ikke været stillet som krav til anerkendte og godkendte trossamfund. Min bemærkning her er, at jeg synes ikke, det fremgår af lovforslaget, hvordan det påvirker de allerede anerkendte eller godkendte trossamfund. Skal disse kunne levere reviderede regnskaber og medlemsregistre samme dag, som loven træder i kraft, eller vil der blive en tidsfrist, inden for hvilken disse krav skal være opfyldt? Hvis det ellers ikke er noget, jeg har overset, vil jeg foreslå, at dette bliver præciseret i lovforslaget.

Med venlig hilsen,

Leif Asmark Jensen

Den 09-08-2017 kl. 16:30 skrev Kirkeministeriet:

Kirkeministeriet fremsender hermed Forslag til lov om trossamfund uden for folkekirken til jeres eventuelle bemærkninger.

Lovforslaget og de øvrige dokumenter ligger desuden tilgængelige på Høringsportalen.

Høringsfristen er den **30. august 2017, kl. 12:00**.

Eventuelle bemærkninger bedes sendt til Kirkeministeriets e-postadresse: km@km.dk

Med venlig hilsen

Lena Petersen

Fuldmægtig, 2. kontor



Kirkeministeriet

T: 3392 3390 / D: 3392 3904 / lbp@km.dk

Fredriksholms Kanal 21 / 1220 København K |



NORDIC AND BALTIC EPISCOPAL AREA
THE UNITED METHODIST CHURCH

BISHOP CHRISTIAN ALSTED

Kirkeministeriet
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K

Denmark
Estonia
Finland
Latvia
Lithuania
Norway
Sweden

København 28. August 2017

Høringsvar til forslag til Lov om trossamfund uden for folkekirken

Metodistkirken i Danmark takker for muligheden for at afgive høringsvar på forslag til Lov om trossamfund uden for folkekirken.

Indledningsvis vil vi udtrykke vores glæde over grundigheden både Trossamfundsudvalget og ministeren har udvist i arbejdet med betænkningen – herunder kontakten til trossamfundene som vi har fulgt gennem Danske Kirkers Råd i den indledende fase, midtvejsfasen og den afsluttende fase.

Kapitel 2 Trossamfunds grundlæggende frihed og rettigheder (§2-6)

Vi værdsætter forholdet mellem rettigheder og pligter er centralt for lovforslaget (i henhold til udfyldning af Grundlovens §69).

Lovforslaget indledes med at nævne trossamfundenes frihed og rettigheder og nævner specifikt retten til at udøve sin religion uden at være anerkendt som trossamfund, men dog således at religionsudøvelsen ikke opfordrer til eller foretager noget, der strider mod loven (jf. Grundlovens §67). Desuden nævnes retten til at udpege forkyndere, opføre religiøse bygninger og anlægge begravelsespladser.

- Metodistkirken i Danmark konstaterer med glæde, at lovforslaget indledes med at klargøre trossamfundenes frihed og rettigheder med henvisning til Grundlovens §67.

Kapitel 3 Anerkendelse af trossamfund (§7-12)

I lovforslaget er der et krav på 50 medlemmer for at kunne opnå anerkendelse (§7). Anerkendelsen tildeles på baggrund af en ansøgning, der ligner den hidtil gældende. Der skal f.eks. redegøres for vedtægter og medlemstal, og trosgrundlag og ritualer skal beskrives.





NORDIC AND BALTIC EPISCOPAL AREA
THE UNITED METHODIST CHURCH

BISHOP CHRISTIAN ALSTED

Denmark
Estonia
Finland
Latvia
Lithuania
Norway
Sweden

- *Metodistkirken i Danmark konstaterer, at man fremover alene anvender termen 'anerkendte trossamfund'. Vi konstaterer med glæde, at lovforslaget skaber klarhed over, hvorledes et trossamfund kan ansøge om anerkendelse og evt. selv kan tilbagekalde den givne anerkendelse (§11).*

Kapitel 4 Det Rådgivende Udvalg vedr. Trossamfund §13-15

Anerkendelse af trossamfund gives ifølge lovforslaget fortsat af Kirkeministeriet efter indstilling fra Det Rådgivende Udvalg vedr. Trossamfund. Desuden vil udvalget kunne komme med udtalelser der, hvor kirkeministeren skønner, at en sagkyndig udtalelse kan have væsentlig betydning.

- *Metodistkirken i Danmark konstaterer med glæde, at der med lovforslaget nu sker en lovfæstelse af bestemmelser vedr. udvalgets arbejde og sammensætning samt en lovfæstelse af, hvorledes trossamfundene kan søge om anerkendelse (jf. §7 stk. 2).*

Kapitel 5 Vielsesbemyndigelse §16-20

Af lovforslaget fremgår det, at kirkeministeren efter ansøgning kan bemyndige en myndig person i et trossamfund til at forrette vielser med borgerlig gyldighed under forudsætning af, at en række krav er opfyldt - herunder bl.a. krav om, at vielsesritualet følger dansk rets regler og at vielsesforretteren behersker et tilstrækkeligt dansk og desuden lever op til decorumkravet (§16-17). Desuden er der krav om et obligatorisk kursus i dansk familieret, frihed og folkestyre, hvor der dog kan søges om fritagelse for deltagelse såfremt, at man allerede har gennemført undervisning på Pastorseminariet eller har svarende til en bachelorgrad i jura el. lign. (§18) jf. Lov 1729 af 27 december 2016. I forlængelse af et sådan kursus skal ansøgeren om vielsesbemyndigelse desuden skrive under på en erklæring om at ville overholde dansk lov (§19).

- *Metodistkirken i Danmark finder det rimeligt, at der indføres et decorumkrav for alle vielsesforrettere. Dog bør det fremgå, at der gælder samme krav for alle trossamfund – herunder også folkekirkens præster, således at der ikke kan opstå tvivl herom.*

- *At forudsætte en BA i jura, en cand.jur.-eksamen eller eksamen som socialrådgiver er at stille langt større krav til trossamfundenes præster end dem, der gælder for præster i folkekirken, der med undervisningen på Pastorseminariet ikke når op på dette niveau i familieret mm. Der bør være lige forhold for folkekirkens præster og præster fra de øvrige trossamfund på dette område.*





NORDIC AND BALTIC EPISCOPAL AREA
THE UNITED METHODIST CHURCH

BISHOP CHRISTIAN ALSTED

Denmark
Estonia
Finland
Latvia
Lithuania
Norway
Sweden

- *Metodistkirken i Danmark anbefaler, at der gives mulighed for dispensation, når det gælder det obligatoriske kursus for vielsesforrettere, såfremt man allerede har relevante akademiske eksamener. Via Danske KirkersRåd erfarer vi, at der med den nye Lov 1729 ikke gives dispensation til præster, der søger vielsesbemyndigelse efter, at de i mange år har fået det og som har længere uddannelser om end ikke en bachelor i jura. Der bør være stor fleksibilitet, når det handler om at opnå den nævnte dispensation.*

- *Vi foreslår, at et sådan kursus gennemføres således, at alle vielsesforrettere – folkekirkelige, frikirkelige, andre trossamfunds og kommunale vielsesforrettere – undervises på samme kurser.*

- *Metodistkirken i Danmark stiller sig undrende over for forslaget om, at vielsesforretteren skal afgive en erklæring om at ville overholde dansk lovgivning (§19). Ud fra samme lighedsbetragtning som ovenfor, anbefaler vi at en sådan erklæring må gælde for alle vielsesforrettere - såvel folkekirkelige, frikirkelige og andre trossamfunds samt ved borgerlig vielse. Det er dog uklart, hvad formålet med en sådan erklæring er, idet man stadig er forpligtet på at overholde dansk lovgivning, uanset om man har underskrevet en erklæring eller ej.*

Kapitel 6-7 Fradragsret for gaver mv. §21-24 og Opholdstilladelse for forkyndere mfl. §25

Metodistkirken i Danmark bemærker, at lovforslaget ikke anbefaler yderligere lovgivning eller ændringer i forhold til allerede gældende lov.

- *Metodistkirken i Danmark anmoder om, at der kommer kongruens mellem Lov for trossamfund uden for folkekirken og regler vedr. skattefradrag. Man behøver ikke at være 50 medlemmer i en lokalmenighed for at være anerkendt og f.eks. have ret til at forrette vielser, hvis lokalmenigheden er en del af et anerkendt trossamfund, der lever op til kravene i loven. Derimod kræver Skat stadig, at der skal være 50 myndige medlemmer i en lokalmenighed for, at man kan få skattefradrag. Det betyder konkret, at nogle medlemmer af f.eks. Metodistkirken i Danmark kan blive diskrimineret, hvad angår fradragsretten.*

- *Da den gældende fradragsret er afgørende for Metodistkirken i Danmark, forudsætter vi at Loven om trossamfund uden for folkekirken tages op til revision, såfremt der ved evt. kommende ændringer i skattelovgivningen sker forringelser på dette område.*





NORDIC AND BALTIC EPISCOPAL AREA
THE UNITED METHODIST CHURCH

BISHOP CHRISTIAN ALSTED

Denmark
Estonia
Finland
Latvia
Lithuania
Norway
Sweden

Kapitel 8 Tilsyn og tilbagekaldelse af anerkendelse §26-28

Ifølge lovforslaget skal trossamfundene hvert år indsende det seneste årsregnskab, som vil blive offentligt tilgængeligt på Kirkeministeriets hjemmeside. Således vil lovforslaget sikre sig tilsyn og kontrol med trossamfundene for at skabe mere åbenhed og gennemsigtighed i forhold til trossamfundenes vedtægter og økonomi.

- Metodistkirken i Danmark bakker op om dette krav om åbenhed og gennemsigtighed for alle trossamfund. Det glæder os, at der ikke som ved Trossamfundsudvalgets midtvejsoplæg gives mulighed for at bemyndige Trossamfundsregisteret til at indhente fortegnelse over trossamfundenes myndige medlemmer, idet det må anses for at være på kant med registerloven og med hævdvunden dansk praksis på både det religiøse og politiske område.

Vi tilslutter os, at der er åbenhed om vedtægter og økonomi og overholdelse af kravet om et minimum antal medlemmer af det pågældende trossamfund, samt at manglende overholdelse af krav samt svig kan føre til tilbagekaldelse af anerkendelsen.

- Metodistkirken i Danmark opfordrer til, at indsendelsen af det seneste årsregnskab ikke bliver for administrativt tungt, idet vi som mange andre kirkesamfund er afhængige af frivillige medarbejdere. Vi anser at det bør overvejes, om lovforslaget lægger en for stor administrativ byrde på mindre kirkesamfund som os. I stedet for den digitale løsning, som Kirkeministeriet stiller til rådighed, bør det være muligt at indsende det seneste reviderede årsregnskab til ministeriet. I modsat fald risikerer man, mod lovens hensigt om, at mindre trossamfund ikke ønsker anerkendelse grundet den administrative byrde.

Kapitel 9 Ikrafttrædelse og overgangsbestemmelse m.m. §29

Ifølge loven skal ministerialbogsføringen i forbindelse med navngivning ved dåb, indgåelse af ægteskab og udstedelse af vielsesattester i de ved lovens ikrafttræden anerkendte trossamfund afskaffes over en periode på 5 år.





NORDIC AND BALTIC EPISCOPAL AREA
THE UNITED METHODIST CHURCH

BISHOP CHRISTIAN ALSTED

Denmark
Estonia
Finland
Latvia
Lithuania
Norway
Sweden

Desuden siger angiver loven, at Kirkeministeren fastsætter nærmere regler om udfasningen af de ved lovens ikrafttræden anerkendte trossamfunds mulighed for ministerialbogsføring. Dette omfatter Metodistkirken i Danmark.

- Metodistkirken i Danmark påpeger, at vi med tabet af retten til at føre ministerialbog også mister retten til at udstede en gyldig fødsels- og dåbsattest og en gyldig vielsesattest. Efter udfasningen vil medlemmer af Metodistkirken og af Den Katolske Kirke m.fl. skulle henvende sig til Folkekirken for at få en gyldig fødsels- og dåbsattest for en dåb, som er foretaget i deres eget samfund. Vi opfatter dette som et alvorligt brud mod religionsfriheden. Efter vores opfattelse er den eneste rigtige løsning for alle trossamfund i et moderne samfund som det danske, at civilregistreringen flyttes fra Folkekirken til Folkeregistret eller anden offentlig instans.

Afsluttende bemærkning

Ovenstående er høringssvar fra ledelsen af Metodistkirken i Danmark

Med venlig hilsen

Christian Alsted
Biskop i Metodistkirken



K.M.L.F.

Københavns MødeLokale Forening
Lyngbyvej 418
2820 Gentofte
Danmark
Dato: 27/08 - 2017

Kære Lena

Først og fremmest vil vi takke jer for den måde i har behandlet denne vanskelige sag og involveret os allesammen i processen. Fremlæggelsen af Mette Bock, Christian Dons Christensen og Pernille Esdahl på mødet den 29/5 var yderst positiv.

Vi vil også takke jer for at lytte til vores bekymringer og forslag som vi sendte til jer via vores advokat, Christian Harlang og er meget glade for de ændringer som Kirkeministeriet foreslår i denne høring – vi synes I overbringer ændringerne i en positiv tone og retter begrænsningerne mod relevante ulovlige og uacceptable aktiviteter i vores samfund.

Vi håber meget på at de forslag som Kirkeministeriet har op til i høringsforslaget vil blive godkendt af folketinget og vil følge forløbet nøje indtil sagen er afsluttet.

Vi har ikke yderligere bemærkninger og ønsker jer alt godt med jeres videre arbejde.

Med venlig hilsen

På vegne af The Brethren

Niels Webb

Bestyrelsesmedlem

Københavns MødeLokale Forening
The Brethren (Plymouth Brethren Christian Church)
Lyngbyvej 418
2820 Gentofte
Danmark

Tel: +45 53 700 859
Email: niels.c.webb@gmail.com
Websites: <http://www.plymouthbrethrenchristianchurch.org/da/>
<https://www.rapidreliefteam.org/>

Kirkeministeriet
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K



Danske Kirkers Råd
National Council of Churches in Denmark
Peter Bangs Vej 1D
DK-2000 Frederiksberg
Danmark
Tel + 45 3543 2943
Fax + 45 3838 1793
dkr@danskekirkersraad.dk
www.danskekirkersraad.dk
Giro 605 5710

Frederiksberg d. 28. august 2017

Høringssvar over forslag til Lov om trossamfund uden for folkekirken

Danske Kirkers Råd (herefter DKR) takker for invitationen til at afgive høringssvar på forslag til Lov om trossamfund uden for folkekirken. På baggrund af et omfattende arbejde med netop trossamfundenes vilkår gennem flere år indgav vi desuden høringssvar til Trossamfundsudvalgets midtvejsoplæg i 2016 og til Betænkning 1564 i 2017. Vores høringssvar til lovforslaget vil således være formuleret ud fra vores tidligere høringssvar.

Indledningsvis vil vi også gerne udtrykke vores glæde over den grundighed både Trossamfundsudvalget og ministeren har vist i arbejdet med betænkningen – herunder kontakten til trossamfundene i den indledende fase, midtvejsfasen og den afsluttende fase.

Kapitel 2 Trossamfunds grundlæggende frihed og rettigheder (§2-6)

Forholdet mellem rettigheder og pligter er centralt for lovforslaget (i henhold til udfyldning af Grundlovens §69), ligesom det også er tilfældet for DKRs oplæg, som vi sendte til Trossamfundsudvalget i forbindelse med deres midtvejshøring. Her lægger DKR vægt på, at pligter, som et trossamfund pålægges ved en anerkendelse, nøje bør være afstemt med de rettigheder, der opnås.

Lovforslaget indledes med at nævne trossamfundenes frihed og rettigheder og nævner specifikt retten til at udøve sin religion uden at være anerkendt som trossamfund, men dog således at religionsudøvelsen ikke opfordrer til eller foretager noget, der strider mod loven (jf. Grundlovens §67). Desuden nævnes retten til at udpege forkyndere, opføre religiøse bygninger og anlægge begravelsespladser.

- *DKR konstaterer med glæde, at lovforslaget indledes med at klargøre trossamfundenes frihed og rettigheder med henvisning til Grundlovens §67.*

Kapitel 3 Anerkendelse af trossamfund (§7-12)

I lovforslaget er der et krav på 50 medlemmer for at kunne opnå anerkendelse (§7). Anerkendelsen tildeles på baggrund af en ansøgning, der ligner den hidtil gældende. Der skal f.eks. redegøres for vedtægter og medlemstal, og trosgrundlag og ritualer skal beskrives.

- DKR konstaterer med glæde, at lovforslaget følger Trossamfundsudvalgets anbefalinger og således har valgt at gå væk fra den historiske sondring mellem 'godkendte' og 'anerkendte' trossamfund, men i stedet fremover alene anvender termen 'anerkendte trossamfund'. Desuden ser DKR det som en imødekommelse af vores ønske om, at der skal være lovmæssig klarhed over, hvorledes et trossamfund kan ansøge om anerkendelse og evt. selv kan tilbagekalde den givne anerkendelse (§11).
- DKR konstaterer desuden med glæde, at lovforslaget følger DKRs anbefaling i overensstemmelse med et mindretal i Trossamfundsudvalget IKKE at stille krav om medlemsdemokrati og ligebehandling, der konkret ville betyde fratagelsen af anerkendelsen af flere af vores medlemskirker.

Kapitel 4 Det Rådgivende Udvalg vedr. Trossamfund §13-15

Anerkendelse af trossamfund gives ifølge lovforslaget fortsat af Kirkeministeriet efter indstilling fra Det Rådgivende Udvalg vedr. Trossamfund. Desuden vil udvalget kunne komme med udtalelser der, hvor kirkeministeren skønner, at en sagkyndig udtalelse kan have væsentlig betydning.

- DKR konstaterer med glæde, at der med lovforslaget nu sker en lovfæstelse af bestemmelser vedr. udvalgets arbejde og sammensætning samt en lovfæstelse af, hvorledes trossamfundene kan søge om anerkendelse (jf. §7 stk. 2).

Kapitel 5 Vielsesbemyndigelse §16-20

Af lovforslaget fremgår det, at kirkeministeren efter ansøgning kan bemyndige en myndig person i et trossamfund til at forrette vielser med borgerlig gyldighed under forudsætning af, at en række krav er opfyldt - herunder bl.a. krav om, at vielsesritualet følger dansk rets regler og at vielsesforretteren behersker et tilstrækkeligt dansk og desuden lever op til decorumkravet (§16-17). Desuden er der krav om et obligatorisk kursus i dansk familieret, frihed og folkestyre, hvor der dog kan søges om fritagelse for deltagelse såfremt, at man allerede har gennemført undervisning på Pastoralseminariet eller har svarende til en bachelorgrad i jura el. lign. (§18) jf. Lov 1729 af 27 december 2016. I forlængelse af et sådan kursus skal ansøgeren om vielsesbemyndigelse desuden skrive under på en erklæring om at ville overholde dansk lov (§19).

- DKR finder det rimeligt, at der indføres et decorumkrav for alle vielsesforrettere. Dog bør det fremgå, at der gælder samme krav for alle trossamfund – herunder også folkekirkens præster, således at der ikke kan opstå tvivl herom.
- At forudsætte en BA i jura, en cand.jur.-eksamen eller eksamen som socialrådgiver er at stille langt større krav til trossamfundenes præster end dem, der gælder for præster i folkekirken, der med undervisningen på Pastoralseminariet ikke når op på dette niveau i familieret mm. Der bør være sammenlignelige forhold for folkekirkens præster og præster fra de øvrige trossamfund på dette område.
- DKR anbefaler, at der gives mulighed for dispensation, når det gælder det obligatoriske kursus for vielsesforrettere, såfremt man allerede har relevante akademiske eksamener. Allerede nu erfarer vi, at der med den nye Lov 1729 ikke gives dispensation til præster, der søger

vielsesbemyndigelse efter, at de i mange år har fået det og som har længere uddannelser om end ikke en bachelor i jura. Der bør være stor fleksibilitet, når det handler om at opnå den nævnte dispensation.

- *Vi vil foreslå som tidligere anført, at et sådan kursus gennemføres således, at alle vielsesforrettere – folkekirkelige, frikirkelige, andre trossamfunds og kommunale vielsesforrettere – undervises på samme kurser. Det vil generelt forhøje integrationen af udenlandske forkyndere samt skabe større mellemkirkelig og interreligiøs forståelse.*
- *DKR stiller sig fortsat undrende over for forslaget om, at vielsesforretteren skal afgive en erklæring om at ville overholde dansk lovgivning (§19). Ud fra samme lighedsbetragtning som ovenfor, anbefaler DKR at en sådan erklæring må gælde for alle vielsesforrettere - såvel folkekirkelige, frikirkelige og andre trossamfunds samt ved borgerlig vielse. Det er dog uklart, hvad formålet med en sådan erklæring er, idet man stadig er forpligtet på at overholde dansk lovgivning, uanset om man har underskrevet en erklæring eller ej.*

Kapitel 6-7 Fradragsret for gaver mv. §21-24 og Opholdstilladelse for forkyndere mfl. §25

DKR bemærker, at lovforslaget ikke anbefaler yderligere lovgivning eller ændringer i forhold til allerede gældende lov.

- *DKR vil anmode om, at der kommer kongruens mellem Lov for trossamfund uden for folkekirken og regler vedr. skattefradrag. Man behøver ikke at være 50 medlemmer i en lokalmenighed for at være anerkendt og f.eks. have ret til at forrette vielser, hvis lokalmenigheden er en del af et anerkendt trossamfund, der lever op til kravene i loven. Derimod kræver Skat stadig, at der skal være 50 myndige medlemmer i en lokalmenighed for, at man kan få skattefradrag. Det betyder konkret, at disse medlemmer af anerkendte trossamfund kan blive diskrimineret, hvad angår fradragsretten.*
- *Da den gældende fradragsret er afgørende for mange trossamfund uden for folkekirken, forudsætter DKR, at Loven om trossamfund uden for folkekirken tages op til revision, såfremt der ved evt. kommende ændringer i skattelovgivningen sker forringelser på dette område.*

Kapitel 8 Tilsyn og tilbagekaldelse af anerkendelse §26-28

Ifølge lovforslaget skal trossamfundene hvert år indsende det seneste årsregnskab, som vil blive offentligt tilgængeligt på Kirkeministeriets hjemmeside. Således vil lovforslaget sikre sig tilsyn og kontrol med trossamfundene for at skabe mere åbenhed og gennemsigtighed i forhold til trossamfundenes vedtægter og økonomi.

- *DKR bakker op om et krav om åbenhed og gennemsigtighed for alle trossamfund. Det glæder os, at der ikke som ved Trossamfundsudvalgets midtvejsoplæg gives mulighed for at bemyndige Trossamfundsregisteret til at indhente fortegnelse over trossamfundenes myndige medlemmer, idet det må være på kant med registerlovgivningen og hævdvunden dansk praksis både på det religiøse og politiske område. Derimod bør der være åbenhed om vedtægter og økonomi og overholdelse af kravet*

om et minimum antal medlemmer af det pågældende trossamfund. Manglende overholdelse af krav samt svig kan føre til tilbagekaldelse af anerkendelsen.

- For DKR er det særligt vigtigt at påpege, at indsendelsen af det seneste årsregnskab ikke bliver for administrativt tungt. Mange kirkesamfund bygger på frivillighed. Det bør overvejes, om lovforslaget lægger en for stor administrativ byrde på sådanne kirkesamfund – og mindre trossamfund i almindelighed. I stedet for den digitale løsning, som Kirkeministeriet stiller til rådighed, bør det være muligt at indsende det seneste reviderede årsregnskab til ministeriet. I modsat fald risikerer man, mod lovens hensigt om, at mindre trossamfund ikke ønsker anerkendelse grundet den administrative byrde.

Afslutning

Danske Kirkers Råd er en sammenslutning af 15 kristne kirkesamfund, der hver især har deres holdninger til dansk religionslovgivning. Ovenstående er Forretningsudvalgets høringsvar forslaget til Lov om trossamfund uden for folkekirken.



Biskop Henrik Stubbkjær, formand



Mads Christoffersen, generalsekretær

Til kirkeministeriet

Trossamfundsudvalget

Frederiksholms Kanal

1220 København K

Høringsvar om "Forslag til lov om trossamfund uden for folkekirken"

Foreningen for Grundtvigske Valg- og Frimenigheder takker for de høringsinvitationer og den behandling vi som forening har fået i forbindelse med udformningen af det nye forslag.

Vi har ikke mange yderligere kommentarer, men bemærker dog endnu engang, at forslaget på mange måder er frihedsindskrænkende på vis de Grundtvigske frimenigheder ikke tidligere har været udsat for endelige har givet anledning til.

Særligt 3 omstændigheder vil vi dog påpege:

1. Kravet om at trossamfunds årlige regnskabsaflæggelse. Vi er ikke bekymrede for ønsket om økonomisk gennemsækelighed. Vi beder dog om, at det er tilstrækkeligt, at det indsendte årsregnskab er revideret og påtegnet af en revisor.
2. Vi beklager desuden, at man fastholder kravet om kursus i dansk familieret, frihed og folkestyre også er gældende for de grundtvigske frimenighedspræster, og at der i øvrigt ikke er udfoldet hvordan "dokumenteret kendskab" skal forstås, hvilket kan give anledning til vilkårlige afgørelser.
3. Desuden beklager vi §26 stk 3, der giver kirkeministeriet ret til at få forelagt fortegnelse over menighedernes myndige medlemmer. Det burde være irrelevant i forhold til de Grundtvigske menigheder, og vi finder det krænkende overfor de enkelte medlemmer, da religion er en sag, der hører til indenfor privatlivets fred.
4. Vi er desuden usikre på om kap 3. §7.1 betyder at en Grundtvigsk menighed med vielsesmyndighed ved evt. præsteskift mister myndigheden, hvis de ikke længere har et medlemstal på over 50 myndige medlemmer. Og om en præst kan risikere at miste vielsesmyndigheden i det tilfælde at menigheden ikke længere har 50 medlemmer.

På vegne af

De grundtvigske Valg- og frimenigheder

Formand

Laura Lundager Jensen

København den 28.08.17

Høringssvar vedrørende 'Lov om trossamfund uden for Folkekirken'

Indledningsvis vil vi gerne udtrykke ros til lovforslaget. Vi ser det som positivt, at lovgivningen vedrørende trossamfund udenfor folkekirken bliver samlet og systematiseret, så det bliver mere overskueligt, hvad der er gældende.

Vi ser det også som overordentligt positivt, at regeringen ikke har fulgt flertalsindstillingen i trossamfundsudvalget i forhold til krav om demokratiske strukturer i trossamfundenes "verdslige anliggender".

Endvidere vil vi gerne kvittere for medtagelse af forskellige typer trossamfundsstruktur i loven, herunder den kongregationalistisk organisationsform, som er gældende for en del af de trossamfund som FrikirkeNet repræsenterer.

Der er dog fortsat nogle punkter i nærværende lovforslag, som vi mener, er uhensigtsmæssig:

Lempeligere krav til fritagelse fra "vielsesforretter kursus."

Af § 18 fremgår det at "Kirkeministeriet kan fritage vielsesforretteren for at deltage i kurset, hvis vielsesforretteren har et tilsvarende dokumenteret kendskab til dansk familieret, frihed og folkestyre." I den praksis som KM har lagt op til på dette område, er det kun mennesker, der har gennemført undervisning på pastoralseminaret eller har afsluttet en dansk uddannelse som BA.jur., cand.jur. eller socialrådgiver, der kan fritages. jf. lovforslagets bemærkninger og kirkeministerens besvarelse af den 12. december 2016 på KIU L 30 – spg. 46. Reelt fører det til, at nærmest ingen frikirkepræster kan blive fritaget, og dermed er fritagelsesreglen omsonst.

Vi mener, at den praksis er for rigid og indebærer forskelsbehandling af folkekirkenes præster og de øvrige trossamfundspræster. Den undervisning som pastoralseminariene udbyder indenfor "familieret, frihed og folkestyre" er langt under det niveau, som sker på en uddannelse som BA.jur., cand.jur. eller socialrådgiver. Det er derfor ikke ligestilling at kræve en så høj specialiseret uddannelse for at blive fritaget. Listen bør udvides på en sådan måde, at danske BA uddannelser indenfor humaniora samt professionsbachelorere som udgangspunkt er godkendt som fritagelsesgrundlag. I samtlige af disse uddannelser foregår der en tydelig indføring i det danske samfund og den måde vi opererer på.

Indsendelse af årsregnskab skal være enkelt og let

Vi har forståelse for behovet for at skabe gennemsigtighed i forhold til trossamfundenes økonomi, men er betænkelig ved den administrative byrde som dette kan medføre for især de mindre kirker. Det er på den ene side fint, at et kongregationalistisk organiseret trossamfund selv kan vælge, om de vil lave en fælles årsregnskabs indberetning på alle kirkers vegne, eller om de nøjes med et regnskab for den nationale del og så lader den enkelte kirke indtaste sine egne lokale oplysninger i KM's digitale løsning.

Vi er dog bange for at ordningen kan medføre en del administrativt besvær for ledelsen i de meget decentrale kongregationalistiske trossamfund. Det vil kræve en del at enten sikre tallene til en fælles indberetning, eller sikre at alle små kirker har benyttet sig af KM's digitale løsning.

Derfor foreslår vi følgende løsning for mindre menigheder, der er en del af et kongregationalistisk trossamfund:

1. At de kan nøjes med at indsende deres reviderede årsregnskab, og dermed undtages fra at skulle indtaste deres årsregnskab digitalt.

Eller:

2. Hvis der skal være en digital løsning, at denne kun medtager de absolut nødvendige nøgletal, såsom samlet indtægt, udgifter og donationer på over 50.000 kroner fra ikke-private donorer.

Hvis hensigten med loven er, at så mange trossamfund som muligt søger anerkendelse, bør loven omfatte et minimum af administrative byrder.

Uoverensstemmelse i lovforslaget vedrørende små kirkers ret til fradrag ifølge § 8a

Der er uoverensstemmelse mellem dette lovforslag (§ 8 og §§ 21-22) samt bemærkningerne hertil (pkt. 2.6.1.) og så bemærkning i pkt. 2.6.1 (næstsidste afsnit). I de først nævnte afsnit kan menigheder fra godkendte trossamfund frit bruge § 8a uanset størrelse. I det sidst nævnte kræves der, med henvisning til SKATs bekendtgørelse nr. 282 af 26. marts 2014, at den enkelte menighed skal have 50 myndige medlemmer.

Vi mener ikke, at det er rimeligt, at mindre menigheder under 50 medlemmer er dårligere stillet end større menigheder, når de begge er medlem af et godkendt trossamfund. Det er især kirker i de geografiske yderområder i Danmark, der bliver ramt af den forskelsbehandling.

Vi tilskynder derfor til en ændring af SKATs bekendtgørelse, så den harmoniserer med regeringens 'Lov om trossamfund uden for Folkekirken'.

Manglende inddragelse af fritagelse fra ejendomsbeskatning i lovforslaget

Da lovens hensigt er at samle al lovgivning vedrørende trossamfundene udenfor folkekirken, undrer det os, at lovgivningen vedrørende fritagelse af ejendomsbeskatning for bygninger, der bruges til religiøst brug, ikke er medtaget.

I dag er denne fritagelse for ejendomsbeskatning en væsentlig og etableret del af frikirkerens funktion rundt omkring i det danske samfund.

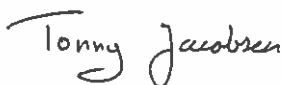
Retsgrundlaget for fritagelse af ejendomsbeskatninger af religiøse bygninger er 'Lov om kommunal ejendomsskat' samt 'Ligningsvejledningen'. Se hertil <http://www.foxylex.dk/kommunal-ejendomsskatteloven/> (§ 7, stk.1) og http://www.tax.dk/lv/vur/A_2_2_1.htm

Kirkeministeriet deler samme opfattelse, se <http://www.km.dk/folkekirken/love-regler/andretrossamfund/trossamfundstoette/>

Da det har stor betydning for frikirkerne, at være fritaget fra ejendomsbeskatningen, ønsker vi at bestemmelsen bliver lovfæstet som en del af nærværende lovpakke. Dette skal også ses i lyset af, at vi, til trods for en tydelig ligningsvejledning, fra tid til anden har sager kørende med kommuner, der ønsker at opkræve ejendomsbeskatning fra frikirker. En tydelig lovfæstning vil forhåbentlig gøre den slags sager overflødige.

Vi står gerne til rådighed for yderligere kommentarer hvis dette ønskes og ser frem til lovgivning, der tydeliggør og understøtter de rammevilkår, der findes for trossamfund i Danmark.

For FrikirkeNet



Tonny Jacobsen
Formand



Mikael Wandt Laursen
Generalsekretær
Tlf 42422215
mwl@frikirkenet.dk

Til Kirkeministeriet
Trossamfundsudvalget
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K

29. august 2017

Høringssvar om Forslag til Lov om trossamfund uden for folkekirken

Grundtvigsk Forum tilslutter sig i det store hele lovforslaget, som det foreligger. Lovgivningsprocessen med en indledende høring, midtvejshøring og møde har været både inddragende og grundig. I forlængelse af de to tidligere høringssvar har GF følgende bemærkninger til det foreliggende lovforslag.

1) Vi bemærker med tilfredshed, at regeringen følger Trossamfundsudvalgets mindretal uden yderligere bestemmelser. Dermed fastslås det, at staten garanterer de religiøse samfunds grundlovssikrede ret til at organisere sig, så længe dette ikke involverer brud med almindelig lov og orden, så længe det pågældende trossamfund ikke hindrer noget myndigt medlem i at melde sig ud.
2) GF bifalder, at lovforslaget i alle ydre forhold sørger for, at for religiøse fællesskaber følges rettigheder og pligter ad (Kap. 2-6). Oplysningspligt, ansvarlig omgang med økonomi, åbenhed omkring vedtægter og organisering angår ydre forhold, og dermed relationerne til det omliggende samfund.

Men i det foreliggende forslag er kravene til trossamfunds årlige regnskabsaflæggelse blevet skærpet. GF vil anbefale, at kravene står i et rimeligt forhold til, at også små trossamfund, loven angiver 50 medlemmer, ikke bliver pålagt urimelige krav til regnskabsaflæggelse. Loven foreslår, at regnskabet skal være i overensstemmelse med "Årsregnskabsloven". Blot det ikke medfører, at mindre trossamfund ikke længere selv kan forestå regnskabet. Det må være tilstrækkeligt at forlange, at regnskabet skal være revideret og påtegnet af en revisor.

3) Endelig ser vi med bekymring på § 26 stk. 3, der giver kirkeministeriet ret til at få forelagt en fortegnelse over menighedernes myndige medlemmer. Vi vil appellere til, at evt. misbrug af den fri foreningsret, og det at være medlem af en religiøs menighed eller forsamling, ikke fører til en generel mistænkeliggørelse og kontrol, men at grove overtrædelser behandles som enkeltstående sager for politimyndigheden.

På vegne af Grundtvigsk Forum

Formand Kirsten M. Andersen



Fredericia, den 29. august 2017

Kirkeministeriet
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K

Hørings svar til *udkast til forslag til Lov om trossamfund uden for folkekirken*

Vi takker for muligheden for at fremsende bemærkninger til ovennævnte lovforslag, som blev sendt til høring den 9. august. Vi vil kommentere på nogle af de forhold, der er ændret i forhold til Trosudvalgets betænkning om "En samlet lovregulering om andre trossamfund end folkekirken" (Betænkning 1564).

Indledningsvis kvitterer vi positivt for den medinddragelse og lydhørhed, som vi har oplevet i processen siden midtvejshøringen. Nogle af os har bl.a. deltaget i konferencen i Løgumkloster og i mødet med kirkeministeren m.fl. sidst i maj. Vi noteret os, at der er lyttet til røster og advarsler fra de fra folkekirken afvigende trossamfund og også fra repræsentanter for folkekirken og de folkekirkelige organisationer/bevægelser, så der i en række forhold er sket vigtige ændringer i det nu fremlagte lovforslag i forhold til Betænkning 1564.

Det gælder især § 7 stk. 1 og 2 (jf. afsnit 2.3.3):

- **Vi støtter**, at man ikke har tilsluttet sig flertallets forslag om et ufravigeligt krav vedr. organisationsform (bl.a. medlemsdemokrati og ligebehandling i trossamfunds sekulære besluttende organer), men i stor grad fulgt mindretallets forslag uden yderligere bestemmelser. Herved fastslås det ifølge vores opfattelse, at staten respekterer trossamfundenes ret til at organisere sig under rammerne for den grundlovssikrede religionsfrihed (§ 67), og at et trossamfunds organisationsform henhører under dets "indre forhold".
- **Vi støtter** også forslaget om at lempe kravet fra 150 myndige medlemmer til 50 myndige medlemmer for at blive registreret som anerkendt trossamfund.

To anbefalinger til afklaring eller ændring

Der er en uoverensstemmelse mellem dette lovforslag (§ 8 og §§ 21-22) samt bemærkningerne hertil (afsnit 2.6.1) og så de regler, SKAT lægger til grund for fradrag af gaver m.v. I bekendtgørelse nr. 282 af 26. marts 2014 (omtalt s. 42 under 2.6.1) præciserer SKAT, at en lokal menighed skal have mindst 50 myndige medlemmer, før det enkelte medlem kan opnå fradrag for gaver iht. skattelovene. Men i lovforslaget § 21 kan gaver, der gives til et anerkendt trossamfund, give skattefradrag, såfremt trossamfundet opfylder betingelserne i Ligningsloven § 8A.



Ligeledes rummer SKATs bekendtgørelse om godkendelse m.v. efter Ligningslovens § 8A og § 12 stk. 3 af religiøse samfund en uoverensstemmelse med lovforslaget. I bekendtgørelsen er det nævnt, at "antallet af myndige medlemmer skal mindst udgøre 50 for en menighed og 150 for et trossamfund". Det bør ændres til: "Antallet af myndige medlemmer skal mindst udgøre 50 for et trossamfund".

Vi støtter lovforslagets formuleringer i begge overnævnte forhold og anbefaler derfor Kirkeministeriet om at anmode SKAT om at skabe overensstemmelse mellem lovforslagets kriterier og SKATs kriterier angående krav til godkendelse, hvad angår krav til medlemsantal for menigheder og trossamfund. Medlemmer af et anerkendt trossamfund bør ikke behandles forskelligt - diskrimineres - alt efter, om de tilhører et trossamfunds anerkendte medlemsmenigheder med et medlemstal over eller under 50 myndige. Det er derfor ikke rimeligt, at SKAT fastholder krav om brug af skatteregler, der blev udledt af tidligere anbefalinger fra det Rådgivende Udvalg, når disse anbefalinger ikke længere underbygges af lovforslaget.

Vi bakker op om mere åbenhed om og indsigt i trossamfundenes økonomi. Derfor kan det give mening, at der kun *hvert tredje år* skal indsendes et revideret årsregnskab til Kirkeministeriet til offentliggørelse (jf. Betænkning 1564). Det skærpede krav i lovforslaget om *hvert år* at indsende både revideret årsregnskab og indtaste nøgletal på en digital platform (§ 27; s. 18-20 i "Bemærkninger til de enkelte bestemmelser"), vil - udover at være bureaukratisk tung - medføre en forøget administrationsbyrde, som særligt vil ramme mindre trossamfund og menigheder, hvor arbejdet primært udføres af frivillige. I de fleste tilfælde vil det kræve en revisor (og dermed en betydelig udgift), da man ikke kan forudsætte et indgående kendskab til Årsregnskabsloven, som det reviderede regnskab skal leve op til. For flere menigheders regnskaber gælder det, at de normalt revideres af en foreningsvalgt revisor, hvilket vi fortsat anser for tilstrækkeligt. Vi anbefaler at bibeholde hvert tredje år som interval.

Hvis man med lovforslaget vil fremme, at menigheder og trossamfund uden for folkekirken ønsker at søge anerkendelse og vil understøtte frivillighed og frivilliges ressourcer til også som trossamfund at være til stede i det danske samfund, er det vigtigt, at man ikke påfører trossamfundene vilkår og unødvendige krav, som har en modsat effekt.

Med venlig hilsen

Kirkelig Forening for Indre Mission i Danmark
Hans-Ole Bækgaard, formand
Jens Medom Madsen, generalsekretær

Luthersk Mission
Henrik P. Jensen, formand
Søren Skovgaard Sørensen, generalsekretær

Evangelisk Luthersk Mission
Michael Kjøller-Petersen, formand
Peder Østergård Jensen, landssekretær

Kristeligt Forbund for Studerende
Per Ladekjær, formand
Christian Rasmussen, generalsekretær

Aarhus den 25. august 2017

Att.

**Kirkeministeriet
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K**

Høringsvar fra Menighedsfakultetet vedr. *Oplæg til trossamfundslov*

Menighedsfakultetet bakker op om det lovforslag, som kirkeministeren har fremlagt til vedtagelse. Vi finder det meget positivt, at kirkeministeren har valgt ikke at "tilslutte sig flertallets forslag om et ufravigeligt krav om medlemsdemokrati og ligebehandling i trossamfunds sekulære besluttende organer".

Med venlig hilsen



Thomas B. Mikkelsen
Fakultetsleder
tbm@teologi.dk
60107880

Esben Danilo Munoz Bro-Jørgensen

Fra: Anette Lindberg <al@eva.dk>
Sendt: 11. august 2017 13:01
Til: Kirkeministeriet
Cc: Martine Rokkedal Kaalund; Eglé Leifermann; Mikkel Haarder; Martin Baunsgaard Schreiber
Emne: SV: Vedr. høring over Forslag til lov om trossamfund uden for folkekirken

Sagsnummer: 2017-5

Kære Lena Petersen

Tusinde tak for høringsmaterialet. Danmarks Evalueringsinstitut har ingen bemærkninger til *Forslag til lov om trossamfund uden for folkekirken*.

Med venlig hilsen

Anette Lindberg
Kontorfuldmægtig

D +45 3525 4640
E al@eva.dk



Danmarks
Evalueringsinstitut
Østbanegade 55, 3. sal
2100 København Ø
T +45 3555 0101 |
www.eva.dk



[Få EVA's nyhedsbrev](#)



Kirkeministeriet
Frederiksholms Kanal 21
1221 København K

Sendt til: km@km.dk og jm@jm.dk

21. august 2017

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-mail
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2017-112-0746
Dok.nr. 440217
Sagsbehandler
Ahang Faraje
Direkte 3319 3232

Vedrørende høring over udkast til forslag til Lov om trossamfund uden for Folkekirken

Ved e-mail af 9. august 2017 har Kirkeministeriet anmodet om Datatilsynets bemærkninger til ovennævnte udkast til lovforslag.

Datatilsynet forudsætter, at persondataloven¹ og regler udstedt i medfør heraf, herunder sikkerhedsbekendtgørelsen², vil blive iagttaget i forbindelse med de behandlinger af personoplysninger, der vil ske som følge af lovforslagets bestemmelser.

Kopi af dette brev er sendt til Justitsministeriets Lovafdeling til orientering.

Med venlig hilsen

Ahang Faraje

¹ Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer
² Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000, som ændret ved bekendtgørelse nr. 201 af 22. marts 2001, om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning

Rådgivende Udvalg vedr. Trossamfund Kirkeministeriet

Fuldmægtig Lene Petersen
Kirkeministeriet
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K

den 21. august 2017

Vedr. Udkast til forslag til Lov om trossamfund uden for folkekirken

Det Rådgivende Udvalg vedrørende Trossamfund hilser "Forslag til Lov om trossamfund uden for folkekirken" (dok.nr. 75435/17) velkommen. Udvalget har gennem en årrække efterlyst et sådant initiativ fra lovgivernes side. Udvalget har også med glæde noteret sig, at langt størsteparten af forslaget svarer til vores retningslinjer. Udvalget er dog bekymret over, at kravet om, at trossamfund "er organiseret i overensstemmelse med principper om medlemsdemokrati og ligebehandling, herunder ligestilling mellem kønnene" ikke er taget med i lovforslaget, på trods af anbefalingen fra flertallet af Trossamfundsudvalget.

Det Rådgivende Udvalg mener, at statens anerkendelse af trossamfund med dertilhørende privilegier må modsvares af en minimal efterlevelse af grundlæggende demokratiske principper, som Danmark har forpligtet sig på, når det gælder trossamfundets administration (dvs. den ikke-religiøse del af organisationen). Dette modkrav vil ikke påvirke trosfriheden eller underminere trossamfundenes teologi, men blot sikre, at Danmark lever op til egne demokratiske grundværdier og være forudsætningen for de økonomiske privilegier, der følger med en anerkendelse. Det er betænkeligt, at man lovgiver ud fra enkelte trossamfund, som ikke ønsker at efterleve loven.

Hvis lovforslaget bliver godkendt i sin nuværende formulering, vil det i praksis medføre, at Det Rådgivende Udvalg og dermed Ministeriet fremover kommer til at skulle godkende parallelsamfund med systematisk diskrimination af kvinder på basis af tusindårgamle skrifter, som blev skrevet i samfund, som vi i dag ville betegne som havende "en samfundsopfattelse og verdenssyn, der er i direkte modstrid med liberale frihedsværdier, såsom ytringsfrihed, generel ligestilling mellem kønnene og demokratiske principper" (side 46).

Professor, dr.phil. Armin W. Geertz (formand), Institut for Kultur og Samfund, Det Kulturvidenskabelige Fakultet, Aarhus Universitet, Jens Chr. Skous Vej 3, 8000 Aarhus C, tlf. 8716 2473, e-mail: awg@cas.au.dk
Lektor, PhD Marie Vejrup Nielsen, Institut for Kultur og Samfund, Det Kulturvidenskabelige Fakultet, Aarhus Universitet, Jens Chr. Skous Vej 3, 8000 Aarhus C, tlf. 8716 2506, e-mail: mvn@cas.au.dk
Professor, PhD Jens Elo Rytter, JUR Forskningscenterområdet, Det Juridiske Fakultet, Københavns Universitet, Studiestræde 6, 1455 København K, tlf. 35 32 31 01, e-mail: jens.elo.rytter@jur.ku.dk
Professor, dr.phil. Margit Warburg, Institut for Tværkulturelle og Regionale Studier, Det Humanistiske Fakultet, Københavns Universitet, Karen Blixens Vej 4, Bygning 10, 2300 København S, tlf. 51 30 29 35, e-mail: warburg@hum.ku.dk

Udvalget appellerer til lovgiverne om at indskrive det gældende krav om medlemsdemokrati og ligestilling i loven.

Med venlig hilsen

Armin W. Geertz, prof., dr.phil. (formand)
Marie Vejrup Nielsen, lektor, PhD
Jens Elo Rytter, prof., PhD
Margit Warburg, prof., dr.phil.

Kirkeministeriet
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K

30. august 2017

Høring vedrørende udkast til forslag til Lov om trossamfund uden for folkekirken

Kirkeministeriet har den 9. august 2017 fremsendt ovennævnte udkast til FSR - danske revisorer med anmodning om bemærkninger.

FSR har for nærværende ingen bemærkninger til udkast.

Med venlig hilsen

Bjarne Gimsing
Formand for skatteudvalget

Kasper Bring Truelsen
Skattekonsulent

FSR – danske revisorer
Kronprinsessegade 8
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 9541
Konto nr. 2500102295

H245-17

Kirkeministeriet
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
Danmark

Att. km@km.dk

WILDERS PLADS 8K
1403 KØBENHAVN K
TELEFON 3269 8888
MOBIL +45 41151484
EVA@HUMANRIGHTS.DK
MENNESKERET.DK

DOK. NR. 17/01682-2

HØRING OVER FORSLAG TIL LOV OM TROSSAMFUND UDEN FOR FOLKEKIRKEN

22. AUGUST 2017

Kirkeministeriet har ved e-mail af 9. august 2017 anmodet om Institut for Menneskerettigheders eventuelle bemærkninger til høring over udkast til lov om trossamfund uden for folkekirken.

Nærværende udkast svarer i vidt omfang til det udkast til lovforslag, som var indeholdt i betænkning 1564/2017 om en samlet lovregulering om andre trossamfund end folkekirken, som instituttet afgav høringssvar om den 5. maj 2017 (vedlagt).

Instituttet ser meget positivt på, at der nu gennemføres en sammenhængende regulering af trossamfund uden for folkekirken. Instituttet hilser det i særlig grad velkommen, at ministeriet i nærværende udkast har indføjet en bestemmelse om lovrevision og har fjernet bestemmelsen i § 7, stk.1, nr. 3, om betingelser for at opnå anerkendelse som trossamfund.

Instituttet havde en række bemærkninger og anbefalinger i høringssvaret af 5. maj 2017. Ikke alle disse ses at være efterkommet i nærværende udkast, hvorfor instituttet endnu en gang henviser til sine bemærkninger fra 5. maj 2017.

Derudover har instituttet enkelte bemærkninger til de justeringer, som Kirkeministeriet har foretaget i nærværende udkast.

GENERELLE BEMÆRKNINGER

I høringssvaret af 5. maj 2017 anbefalede instituttet, at ministeriet i et kommende lovforslag skulle tage konkret stilling til menneskerettighederne i forhold til de enkelte bestemmelser i lovforslaget, herunder særligt i udformningen af § 3 i udkastet.

Med undtagelse af få afsnit indeholder nærværende udkast til lovforslag imidlertid ingen systematisk redegørelse for de menneskeretlige aspekter af religionsfriheden, som de enkelte

bestemmelser i udkastet rejser, navnlig for så vidt angår artikel 9 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK).

Det bemærkes, at det af punkt 2.3.4 i Justitsministeriets vejledning af 3. juni 2005 om lovkvalitet fremgår, at hvor et lovforslag giver anledning til mere omfattende overvejelser i forhold til f.eks. grundloven, EU-retten, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention eller almindelige retsprincipper, bør ministeriet redegøre for disse overvejelser.

- Instituttet anbefaler, at Kirkeministeriet foretager en menneskeretlig vurdering af de enkelte bestemmelser i udkastet, navnlig i lyset af artikel 9 i EMRK.

TROSSAMFUNDETS VEDTÆGTER OM IND- OG UDMELDING AF MINDREÅRIGE

Det fremgår af punkt 2.3.1. i udkastet, at det er en forudsætning for anerkendelse af trossamfund, at trossamfundets vedtægter indeholder en bestemmelse, hvorefter det respekteres, at beslutninger om ind- og udmeldelse af mindreårige træffes af forældremyndighedens indehavere.

Instituttet bemærker, at Kirkeministeriet ikke ses at have taget stilling til, hvilken betydning dette krav har i forhold til menneskeretten, herunder særligt for så vidt angår mindreåriges religionsfrihed.

I FN's Konvention om Barnets Rettigheder (FN's Børnekonvention) fremgår det af artikel 5, at forældrene m.v. pålægges til på en måde, der svarer til den løbende udvikling af barnets evner, at yde passende vejledning og støtte til barnet i udøvelsen af konventionens rettigheder. Ligeledes fastslår artikel 12 (1) i FN's Børnekonvention, at barnets synspunkter skal tillægges passende vægt i overensstemmelse med dets alder og modenhed.¹

Artikel 14 i FN's Børnekonvention, som skal ses i lyset af ovennævnte bestemmelser i konventionen, sikrer ethvert barn ret til religionsfrihed. I forhold til samspillet mellem forældrene og barnet følger det blandt andet af artikel 14 (2) i konventionen, at staterne skal respektere rettigheder og pligter for forældrene til på en måde, der svarer til barnets gradvise udvikling af dets evner, at give retningslinjer til barnet med henblik på udøvelsen af barnets religionsfrihed.

¹ Se også de generelle bemærkninger fra FN's Børnekomité af 20. juli 2009, General comment No. 12 (2009): The right of the child to be heard, CRC/C/GC/12, præmis 21: http://tbinternet.ohchr.org/_layouts/treatybodyexternal/TBSearch.aspx?Lang=en& TreatyID=5&DocTypeID=11

Ifølge FN's Børnekonvention forudsættes det således, at barnet i spørgsmål, der relaterer sig til dennes religionsudøvelse, gives medbestemmelse i sådan en grad, der svarer til barnets modenhed.

Instituttet bemærker i den forbindelse, at den tidligere FN Specialrapportør for Religionsfrihed, Heiner Bielefeldt,² samt andre eksperter har argumenteret for, at staterne ikke bør fastsætte en aldersgrænse for at kunne udøve, konvertere eller antage en religion, idet barnets modenhed må vurderes i den konkrete sag.³

Instituttet henviser i øvrigt til § 3 i Lovbekendtgørelse nr. 622 af 19. juni 2012 om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning. Det følger af § 3, at beslutninger om stiftelse og ophør af medlemskab af folkekirken for så vidt angår ugifte personer under 18 år træffes af forældremyndighedens indehaver, men at en person, der er fyldt 15 år, tillige skal give sit samtykke.

- Instituttet anbefaler, at Kirkeministeriet foretager en menneskeretlig vurdering af, hvorvidt det er i overensstemmelse med FN's Børnekonvention, navnlig artikel 5, 12 og 14, at der til trossamfundenes vedtægter stilles krav om, at de skal indeholde en bestemmelse, hvorefter beslutninger vedrørende mindreåriges ind- og udmeldelse af trossamfund alene træffes af forældremyndighedens indehavere.

OPLYSNINGER OM MODTAGNE DONATIONER

Med udkastet er der lagt op til, at et trossamfund, som modtager donationer, der overstiger 20.000 kr. ekskl. moms, fremover vil skulle oplyse navn og adresse på bidragsyderen samt størrelsen af donationerne i en årsrapport. Dog fremgår det af punkt 2.8.4 i udkastet, at trossamfund ikke skal oplyse navn og adresse på enkeltpersoner, idet dette ville være egnet til at afsløre de pågældende enkeltpersoners trosretning, og dermed udgøre et indgreb i de pågældendes religionsfrihed, jf. EMRK artikel 9, stk. 1.

Instituttet er af den opfattelse, at krav, hvorefter navn og adresse på bidragsydere, der har doneret pengebeløb til religiøse trossamfund, skal oplyses, kan medvirke til at afsløre bidragsydernes religiøse tilhørsforhold og derved udgøre et indgreb i religionsfriheden. Det bemærkes, at religionsfriheden i EMRK ikke alene beskytter fysiske

² "Interim report of the Special Rapporteur on freedom of religion or belief" (Heiner Bielefeldt). A/70/286. August 2015. Se især side 7-10; 14-15; 22-23 (anbefaling 79 d.)

³ Heiner Bielefeldt, Nazila Ghanea & Michael Wiener, Freedom of Religion or Belief. An International Law Commentary. Oxford: Oxford University Press, 2016. Side 436-438.

personer men også juridiske personer, herunder virksomheder og fonde.⁴

Religionsfriheden er dog ikke absolut, idet tungtvejende hensyn kan gøre det legitimt for staten i særlige tilfælde at begrænse juridiske og fysiske personers religionsfrihed, jf. EMRK artikel 9, stk. 2.⁵

Instituttet finder, at den foreslåede ordning forfølger tungtvejende hensyn, navnlig hensynet til den offentlige tryghed og beskyttelsen af andres rettigheder og friheder, og derfor ikke udgør et uproportionalt indgreb i religionsfriheden.

Instituttet ønsker at henlede ministeriets opmærksomhed på, at virksomheder eller andre aktører inden for rammerne af den foreslåede ordning i stedet – formentligt – let vil kunne donere gennem enkeltpersoner, hvis de ønsker at donere mere end 20.000 kr. til et trossamfund.

Der henvises til ministeriets dokument nr.: 88052/17.

Med venlig hilsen

Eva Maria Lassen

SENIORFORSKER

⁴ Den Europæiske Menneskerettighedskonvention med kommentarer (3. udg., 2011), bd. 1, s. 788 ff.

⁵

Kirkeministeriet
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
Danmark

E-mail: km@km.dk

WILDERS PLADS 8K
1403 KØBENHAVN K
TELEFON 3269 8888
DIREKTE 3269 8845

EVA@HUMANRIGHTS.DK
MENNESKERET.DK

DOK. NR. 17/00776-3

HØRING OVER BETÆNKNING OM EN SAMLET LOVREGULERING OM ANDRE TROSSAMFUND END FOLKEKIRKEN

5. MAJ 2017

Institut for Menneskerettigheder har den 27. marts 2017 modtaget en høring over betænkning om en samlet lovregulering om andre trossamfund end folkekirken (Betænkning 1564/2017). I betænkningen har udvalget udarbejdet et forslag til samlet lovregulering af forholdene for trossamfundene uden for folkekirken.

Instituttet henviser til sit høringssvar af 30. september 2016 om midtvejshøring over udvalgets oplæg til trossamfundslov.¹

Herudover har instituttet en række bemærkninger til betænkningen.

GENERELLE BEMÆRKNINGER

Med betænkningen er der lagt op til en sammenhængende regulering af trossamfund uden for folkekirken, der udmønter grundlovens § 69. Gennemførelsen af en sammenhængende regulering af trossamfund uden for folkekirken er efter instituttets opfattelse et positivt skridt mod fortsat at fremme trossamfundenes velfungerende virke i det danske samfund.

Instituttet ville have fundet det hensigtsmæssigt, at man havde taget stilling til, om lovreguleringen skulle omfatte ikke-religiøse livssynssamfund i lyset af internationale menneskerettigheder,² og som

¹ Instituttets høringssvar er tilgængeligt her:

https://menneskeret.dk/sites/menneskeret.dk/files/09_september_16/midtvejshoering_af_oplaeg_til_trossamfundslov.pdf

² Se Heiner Bielefeldt, Report of the Special Rapporteur on freedom of religion and belief on his mission to Denmark, March 2016: "Both the European Court of Human Rights and the UN Human Rights Committee in charge of monitoring the International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR) have developed a jurisdiction that understands freedom of religion or belief more broadly. According to the Human Rights

for eksempel i Norge, hvor livssynssamfund i vidt omfang har de samme rettigheder og pligter som trossamfund.

Ved etableringen af en samlet lovregulering af trossamfund uden for folkekirken, er det desuden af væsentlig betydning, at der tages hensyn til beskyttelsen af den enkeltes menneskerettigheder, herunder religionsfriheden.³

Af samme grund efterlyser instituttet, at udkastet til lovforslag i de enkelte bestemmelser *systematisk inddrager* menneskerettighederne som udmøntet i blandt andet grundloven, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK), FN's Konvention om Borgerlige og Politiske Rettigheder og Danmarks øvrige internationale forpligtelser.

For eksempel har menneskerettighederne betydning for, hvilke betingelser der kan stilles for opnåelse af anerkendelse som trossamfund (udkastets kapitel 3) og om man kan stille krav til indholdet af det religiøse vielsesritual (udkastets § 16, stk. 5).

Disse forhold er behandlet nærmere nedenfor.

Herudover kan instituttet eksempelvis henvise til udkastets § 3, som ifølge udvalget er en lovfæstelse af gældende praksis om religionsfriheden.

Bestemmelsen er alene udformet i lyset af grundlovens § 67 men ikke EMRK artikel 9 stk. 1, og bestemmelsen henviser derfor hverken til gudstjeneste eller andagt som en del af religionsfriheden.

Herudover er der i bestemmelsen indført en begrænsning, hvorefter religionsfriheden ikke kan udøves hvis der "opfordres til eller foretages noget, der strider mod bestemmelser fastsat ved lov eller i medfør af

Committee, Article 18 of the ICCPR protects "theistic, non-theistic and atheistic beliefs, as well as the right not to profess any religion or belief" [...]. In other words, freedom of religion or belief covers the whole range of identity-shaping convictions and conviction-based practices, beyond traditional forms of monotheistic faith and worship. For Article 67 of the Constitution to remain in keeping with the meanwhile established understanding of European and international human rights law, it should be interpreted in a broad and inclusive way." <https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/G16/442/36/PDF/G1644236.pdf?OpenElement>

³ I sit arbejde har udvalget haft som udgangspunkt, "at en fremtidig trossamfundslov så vidt muligt bør skabe gunstige rammer for andre trossamfund end folkekirken og disses mulighed for at udøve deres religion, uden dog at gå på kompromis med nationale og internationale menneskerettigheder" jf. betænkningen, s. 120.

lov". Formuleringen mangler imidlertid de betingelser for indgreb i religionsfriheden, der er forankret i blandt andet EMRK artikel 9. Bestemmelsen bør – for at sikre overensstemmelse med menneskerettighederne – udformes i overensstemmelse med ordlyden i EMRK artikel 9, stk. 2.

- Instituttet anbefaler, at ministeriet i et kommende lovforslag tager konkret stilling til menneskerettighederne i forhold til de enkelte bestemmelser i lovforslaget, herunder især i udformningen af udkastets § 3.

Instituttet bemærker endvidere, at der med en samlet lov om trossamfundene sker en betydelig ændring i retstilstanden.

- Instituttet anbefaler, at et kommende lovforslag indeholder en bestemmelse om, at loven undergives lovovervågning.

ANERKENDELSE AF TROSSAMFUND

For at opnå anerkendelse af et trossamfund skal trossamfundet i medfør af udkastets § 7, stk. 1, nr. 3 være "organiseret i overensstemmelse med principper om medlemsdemokrati og ligebehandling, herunder ligestilling mellem kønnene". Ifølge bemærkningerne til bestemmelse angår dette krav til organisationsform den "verdslige" del af trossamfundets virke. Forslaget er resultatet af en flertalsindstilling. Et mindretal af udvalget går imod denne bestemmelse.

Det er instituttets opfattelse, at den af flertallet foreslåede bestemmelse risikerer at blive uhensigtsmæssig og unødigt ekskluderende, og potentielt kan skabe udfordringer for allerede eksisterende anerkendte og godkendte trossamfund, for eksempel på grund af vanskeligheden ved at adskille verdslige og religiøse anliggender.

Instituttet bemærker i den forbindelse, at religionsfriheden som udgangspunkt tillader et trossamfund at have en styreform, der ikke lever op til moderne demokratiske principper.

For så vidt angår de krav, der stilles til ligestillingen finder instituttet, at der er behov for en redegørelse af gældende lovgivning om ligestilling og forskelsbehandling, som belyser rækkevidden af forpligtelserne for så vidt angår trossamfund. Til illustration kan det eksempelvis nævnes, at der kan gives dispensation, se f.eks. Ligebehandlingsnævnets afgørelse j.nr. 2014-6810-06223. En ny forpligtelse for trossamfundene på ligestillingsområdet kræver derfor en nøjere redegørelse.

Instituttet bemærker, at en formulering som tiltænkt af flertallet vil stille højere krav til trossamfundene, end hvad der gælder for almene foreninger og deres organisationsform.

Instituttet bemærker ligeledes, at regeringen heller ikke uden videre tilslutter sig flertalsindstillingen.⁴

- Instituttet anbefaler, at ministeriet i et kommende lovforslag lader bestemmelsen i § 7, stk. 1, nr. 3 udgå.

I øvrigt bemærker instituttet af hensyn til retssikkerheden, at det udtrykkeligt i udkastets § 26, stk. 3 bør fremgå, at fortegnelser over et trossamfunds myndige medlemmer alene kan kræves for vurderingen af, om betingelsen om medlemstal fortsat er opfyldt.

KRAV TIL VIELSESRIUALET

I betingelserne for at opnå vielsesbemyndigelse har udvalget forslået, at der stilles visse krav til vielsesritualet i udkastets § 16, stk. 5, idet vielsesritualet blandt andet ikke må indeholde særlige betingelser, "som indeholder forskelsbehandling på grund af køn".

Instituttet bemærker, at vielsesritualet (i modsætning til den borgerlige virkning af vielsen) som udgangspunkt kan indeholde normer, der afviger fra gældende ret og samfundsnormer, for eksempel i forhold til seksuel orientering eller ligestilling mellem kønnene. De opstillede krav til vielsesritualet risikerer således at indskrænke religionsfriheden unødvendigt.

Der henvises til ministeriets sagsnummer 31026/17.

Med venlig hilsen

Eva Maria Lassen

SENIORFORSKER

⁴ Se Kirkeministeriets pressemeddelelse af 24. april 2017: "Siden 2013 har vi taget både medlemsdemokrati og ligestilling i betragtning, når vi har anerkendt nye trossamfund i Danmark. Men hvis vi stiller for hårde krav om medlemsdemokrati og ligestilling, risikerer vi at blive nødt til at tilbagekalde anerkendelsen af visse traditionelle, veletablerede trossamfund i Danmark. Det ønsker regeringen ikke, siger Mette Bock" <http://www.km.dk/aktuelt/singlevisning/news/ny-trossamfundslov-i-danmark-paa-vej/>

Esben Danilo Munoz Bro-Jørgensen

Fra: Jesper Kiholm Andersen <Jesper.Kiholm@Skat.dk>
Sendt: 10. august 2017 13:54
Til: Kirkeministeriet
Emne: Høringssvar til udkast til forslag til Lov om trossamfund uden for folkekirken

Til Kirkeministeriet

Høringssvar til udkast til forslag til Lov om trossamfund uden for folkekirken

SRF Skattefaglig Forening takker for det modtagne materiale og kan i den forbindelse meddele, at vi ikke har bemærkninger til det modtagne forslag.

Med venlig hilsen



Jesper Kiholm
Specialkonsulent

Skatterevisor / Master i skat

SRF Skattefaglig Forening

Formand for SRF Skattefaglig Forenings Skatteudvalg
Skattecenter Tønder
Pioner Allé 1
6270 Tønder
Telefon: 72389468
Mail: jesper.kiholm@skat.dk
Mobiltelefon: 20487375



Fyens Stifts Bispeembede

Kirkeministeriet

25-08-2017
Løbenr. 100976/17

Vedr. høringsvar om udkast til forslag om Lov om trossamfund udenfor Folkekirken

Biskoppen har ikke yderligere bemærkninger til loveforslaget.

Med venlig hilsen

p.b.v

Asger Gewecke

Biskop Tine Lindhardt
Fyens Stift · Klingenberg 2 · 5000 Odense C
Tlf: 66 12 30 24 · e-mail: tili@km.dk
www.fyensstift.dk



Den 30. august 2017
Sagsnr. 17/3009
Løbenr. 99241/17

Til Kirkeministeriet

Høring vedr. forslag til lov om trossamfund uden for folkekirken

I brev af 9. august 2017 har Kirkeministeriet sendt Forslag til lov om trossamfund uden for folkekirken til høring hos biskopperne.

Med tilfredshed konstaterer jeg, at paragraf 7, stk. 1, nr. 3 i betænkning 1564 nu er udeladt af lovforslaget, således, at det ikke stilles som betingelse for anerkendelse, at trossamfundenes sekulære organisation skal være organiseret i overensstemmelse med principper om medlemsdemokrati om medlemsdemokrati og ligebehandling herunder ligestilling mellem kønnene.

De nye krav til digital regnskabsaflæggelse bør efter min mening følges op af klare og enkle vejledninger og regler for regnskabsaflæggelsen.

Jeg har ikke yderligere bemærkninger

Venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Marianne Christiansen'.

Marianne Christiansen

Den 30. august 2017
Dok.nr. 102446/17

Kirkeministeriet

I brev af xx. har ministeriet sendt forslag til lov om trossamfund uden for folkekirken i høring.

I anledning heraf kan jeg oplyse, at jeg ikke har bemærkninger til, at forholdene for trossamfund uden for folkekirken reguleres ved det foreslåede lovforslag.

Med venlig hilsen

Lise-Lotte Rebel



BISKOPPEN OVER KØBENHAVNS STIFT

Nørregade 11 · 1165 København K · Telefon 33 47 65 00 · E-mail: kmkbh@km.dk

Den 29. august 2017
Løbenr. 101162/17

Kirkeministeriet
km@km.dk

Høring om forslag til lov om trossamfund uden for folkekirken

Ved brev af 9. august 2017 har Kirkeministeriet sendt forslag til lov om trossamfund uden for folkekirken til biskopperne for eventuelle bemærkninger.

I den anledning skal jeg oplyse, at jeg med tilfredshed har konstateret, at paragraf 7, stk. 1, nr. 3 i det oprindelige forslag i betænkning 1564 er udeladt, og at lovforslaget nu støtter mindretallet i Trossamfundsudvalget.

Min eneste bemærkning er herefter, at med lovforslagets § 27, stk. 2, krav om regnskabs udformning, og om indsendelse, offentliggørelse, herunder anvendelse af digital løsning og udformning efter principperne i årsregnskabsloven, pålægges trossamfundene en stor administrativ opgave, som de ikke tidligere har haft. Når regnskabet skal aflægges årligt, bør man gøre det enkelt for trossamfundene at aflægge dette regnskab.

Med venlig hilsen

Peter Skov-Jakobsen

Biskop over Københavns stift

Kopi: alle biskopper

Biskoppen over Roskilde Stift

Palæet, Stændertorvet 3 A – tlf. 4638 1920

4000 Roskilde, d. 30. august 2017

E-post kmros@km.dk

Telefax 4638 1947

Dokumentnr.: 102561/17

PF-M/idn

Kirkeministeriet
(km@km.dk)

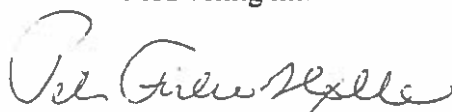
Kirkeministeriets høring over udkast til "Forslag til Lov om trossamfund uden for folkekirken" – Kirkeministeriets dokumentnr.: 88052/17

Ved brev af 9. august 2017 med bilag har Kirkeministeriet sendt et udkast til "Forslag til Lov om trossamfund uden for folkekirken" i høring med frist til den 30. august 2017 kl. 12:00.

Jeg har som medlem af Forretningsudvalget i Danske Kirkers Råd fulgt arbejdet med Trossamfundsudvalgets betænkning nr. 1564 fra marts 2017 tæt og kan fuldt ud tilslutte mig Danske Kirkers Råds bemærkninger i rådets høringssvar i brev af 22. august 2017.

For en god ordens skyld bliver Danske Kirkers Råds brev af 22. august 2017 eftersendt.

Med venlig hilsen



Peter Fischer-Møller

Kopi til:

Øvrige biskopper (DAP)



Dok.nr. 103316/17
Dato: 31. august 2017
HTB/SKO

Kirkeministeriet (e-post)

Vedr.: Høring over udkast til forslag til Lov om trossamfund uden for folkekirken.

I brev af 9. august 2017 (dok.nr. 88052/17) har ministeriet fremsendt til høring et justeret udkast til forslag til Lov om trossamfund uden for folkekirken.

Jeg har ingen bemærkninger til, at forholdene for trossamfund uden for folkekirken reguleres ved det foreslåede lovforslag

Med venlig hilsen

Henning Toft Bro
biskop

Kopi til: Alle biskopper (e-post)



BISKOPPEN OVER AARHUS STIFT
DALGAS AVENUE 46
8000 AARHUS C

Kirkeministeriet

km@km.dk

Den 29. august 2017
Dokument nr.: 102212/17
Sagsnr.: 17/2228
Sagsbeh.: JMM/adj

Høring over udkast til forslag til Lov om trossamfund uden for folkekirken

Jeg har modtaget Kirkeministeriets brev af 9. august 2017 – høring over udkast til forslag til Lov om trossamfund uden for folkekirken.

Jeg har ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Henrik Wigh-Poulsen

Kirkeministeriet
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K

Vedr.: Høringssvar til forlag om Lov om trossamfund uden for folkekirken

På vegne af Ateistisk Selskab indgiver jeg hermed følgende kommentarer til det udsendte forslag til Lov om trossamfund uden for folkekirken:

Ateistisk Selskab ser positivt på langt hovedparten af indholdet af lovforslaget, da denne lov vil give mere lige rettigheder for trossamfundene i Danmark. Dog mener Ateistisk Selskab, at den evangelisk-lutherske kirke bør ligestilles med de øvrige trossamfund og ikke fortsat nyde særlige privilegier som statskirke. Lovforslaget giver Kirkeministeriet bedre muligheder for at fore tilsyn med trossamfundene, hvilket vi finder positivt.

Loven åbner også for at Kirkeministeriet ultimativt vil kunne ophæve anderkendelsen af et trossamfund som misligholder de gældende love for rammerne for et trossamfund, og dermed mister privilegierne ved en anderkendelse.

Vi ser dog med bedrovelse at kravene om medlemsdemokrati og ligestilling er blevet fjernet, på trods af overvejelserne nævnt og behandlet i afsnit 2.3.1 i bemærkningerne til lovforslaget. Ateistisk Selskab finder det uacceptabelt at nogen forening, gruppe eller trossamfund som forer en praksis i modstrid med almindelige demokratiske principper, får privilegier af staten.

- Angående § 7 ser vi et dilemma i lempelsen af kravet om 50 myndige medlemmer for anderkendelse, mod det nuværende krav om 150 myndige medlemmer. Begrundelsen på side 5 i bilaget "Særlige bemærkninger..." nævner at det vil give bedre overblik over de mange små trossamfund. Vi ser et negativt aspekt i, at en anderkendelse giver de helt små trossamfund ret til bl.a. vielser, da dette i uheldige tilfælde kan gå ud over medlemmer af de små trossamfund, da tidligere tilfælde har vist at nogle trossamfund, på trods af krav om overholdelse af dansk lovgivning på området, udsætter deres medlemmer for tvang eller kontrol. Det er på den anden side positivt at eventuelle sager om ulovlig praksis kan fore til at et trossamfund helt vil kunne miste sin anderkendelse.
- Vi er meget positive over for kravet i § 18, om at vielsesforretter skal gennemføre et kursus i dansk familieret, frihed og folkestyre. Dog foreslår vi at man ændrer ordlyden i paragraffen, således at det kræves at kurset skal være gennemført INDEN vielsesforretter får vielsesbemyndigelsen. Begrundelsen for dette er, at vi dermed mener at man decimerer antallet af vielser som forrettes af personer som ikke har ordentlig forståelse for gældende praksisser, love og værdier i Danmark.
- Ang. § 26 stk. 2 ser vi positivt på det foreslåede 3-årige tilsyn om korrekte oplysninger.
- Vi ser ligeledes meget positivt på at Kirkeministeriet med § 27 kræver årlige regnskaber, som desuden vil være offentligt tilgængelige. Dette vil give en større gennemsigtighed, og man vil kunne fore en fornuftig tilsyn med trossamfundenes økonomi. Dette åbner også for mulighed for at gennemskue hvem der donerer større summer til trossamfundene.

- Den i § 32 foreslåede ændring af Navnelovens (lovbekendtgørelse 1816 af 23. december 2015) § 18 vil ved ændringens ikrafttræden give folkekirken en eneret på officielt anderkendt dåb. Dette finder vi bemærkelsesværdigt
Vi bifalder dog særligt det sidste afsnit i bilaget ”Særlige bemærkninger...” med hensigten om at ”...udstede neutrale navneattester, der ikke indeholder embedsstempler med kristne symboler”.

Vi håber at disse kommentarer og forslag vil blive taget til efterretning.

Med venlig hilsen

Bjorn Sunesen

Bestyrelsesmedlem, Ateistisk Selskab

bjorn@ateist.dk

Esben Danilo Munoz Bro-Jørgensen

Fra: Johny Noer <johnynoer@hotmail.com>
Sendt: 30. august 2017 10:35
Til: Kirkeministeriet
Emne: Høringssvar
Vedhæftede filer: 300 BORGERES PROTEST.doc

Efter aftale med Kirkeministeriet tillader jeg mig at tilsende ministeriet vedlagte tre artikler som et indlæg fra 300 borgere (der er medlemmer af foreningen 'Med Grundlov Skal Land Bygges') i den officielle høring vedr. Betænkning 1564, som afsluttes d. 31. august d.å.

Idet jeg håber, at disse tre indlæg bliver journaliseret og dermed indgår i den øvrige proces, tak!

Med venlig hilsen

Johny Noer

(Formand for foreningen Med Grundlov Skal Land Bygges)

Fristedet, 9460 Brovst, Kirkegade 26

P.S. tilsendt næstformanden for Kirkeudvalget, Chr. Langballe, til information

300 BORGERES PROTEST

I tre artikler anfører Johny Noer som formand for foreningen 'Med Grundlov Skal Land Bygges' 300 medlemmers protest mod følgende tre forhold:

1. at Danmarks evangeliske frikirker **aldrig** kan identificeres med samfund, der dyrker 'transcendente magter'.
2. at de 'nye udkast til lovforslag er i strid med grundloven og i Folketinget (i overensstemmelse med Folketingets forretningsorden art.16, stk.3 bør afvises af Folketingets formand som værende lovudkast, der direkte berører rigets forfatning.
3. at Betænkning 1564 åbenlyst udskiller en gruppe danske frikirker, som 'andenklasses-borgere' – et historisk afskrækkende skridt, hvor sporene fra 1938 skræmmer...

1. DET SORTE KOMMISSORIUM

"Den, der kommer allersidst skal i den sorte gryde," – sådan lyder det i en gammel dansk børnesang. Ordene har fået aktuel betydning. Efter at staten ved en afsluttende Højesteret har 'grebet' folkekirken ved at gøre Danmarks Nationalkirke til **et simpelt socialt statsorgan**, kaster den nu (ved en ny udvalgsbetænkning nr. 1564) samtlige danske, evangeliske frikirker – med hele deres rene, reformatorisk forkyndelse – i den samme giftige vælling som de herboende afgudsviske, dæmonisk inspirerede djævlékulter.

Det oprørende udvalgsbetækningsforslag rejser atter spørgsmålet om statens grundlovs forpligtelse. Denne gang er det **ikke** (som i folkekirkens tilfælde) den **evangeliske** trosbekendelse (som den forekommer hos frikirkerne), der særligt nedgøres.

Danmarks **evangeliske** frikirker har i absolut samme grad som den **evangelisk-lutherske** kirke deres dybe troens rod og højthellige oprindelse i den 500-årige åndelige vækkelse, der på Luthers tid forandrede verden. Derfor har staten ifølge grundlovens 4. bestemmelse præcise ordlyd (hvor **det evangeliske grundsyn** har sin plads) **den samme obligation** over for nationens **evangeliske** frikirker som overfor det **evangeliske** islæt i den lutherske kirkes afdeling.

Den danske forfatning anvender **ikke** 'en pæn anbefaling', når den betoner **den absolut påbudte forskelsbehandling** med henblik på den særlige støtte og forret, som staten tilsiger den protestantisk-**evangeliske** vidnesbyrd; det drejer sig nemlig **ikke** kun om 'en anbefaling' – men om **en befaling!** På samme måde bør det få konsekvenser, hvis staten misagter det samme **evangeliske** vidnesbyrd, som er betroet Danmarks frikirker. I denne overtrædelse har kirkeministeriets sorte kommissorium gjort sig skyldig.

OPGØRETS TIME

Som de danske kristne på grund af statens seneste overgreb på deres 'gudstjenesteordning' (Hebr.3:1) er blevet tvunget til (med en afsluttende højesteretssag) at bevæge sig ind i juraens verden så stilles så stilles landets troende nu som aldrig før over for **nye udfordringer!** Så sandt der findes noget som folk i almindelighed betegner som **ret**, så er den opgørets time kommet, hvor (ikke mindst) de danske frikirker bør vurdere, om **ret** er det samme som **retfærdighed?**

Den gamle opfattelse (hvorvidt ret og retfærdighed er forbundet med størrelser) er med 2015-nedsættelsen af et ildevarslende kommissorium, blev sat på en hård prøve. De kommende dage vil i Danmark vise, **om der er forskel på ret og magt.** Den afsluttende højesteretssag efterlader skræmmende spor. Statsmagten har siden d. 23. marts 2017 fået banket folkekirken på plads. Nu kommer turen til frikirkerne: De skal kastes i den sorte gryde!

Det omtalte livsfarlige kommissorium er officielt karakteriseret som (citater):
'Lovforberedende udvalg om en sammenhængende **lovregulering** af forholdene for andre

trossamfund end folkekirken'. Udvalget, der altså skal bane vejen for, at frikirkerne (på samme måde som folkekirken) lydigt falder tilføje, har fået betegnelsen: **'Trossamfundsudvalget'**.

Selvom udvalgsmedlemmerne, som skal forberede love, der **sikrer staten mod oprørske elementer**, hader bibelvers og ikke kan fordrage henvisninger til andre kilder end deres egne, tykke lovbøger – så må de i dette tilfælde finde sig i, at jeg (sammen med 300 andre) frimodigt citerer et skriftord, der i denne forbindelse ligger mig på sinde. Det lyder sådan: "Ved I ikke, hvad Skriften siger i fortællingen om Elias?" Hvorledes han anklager Israel for Gud: 'Herre! Dine profeter har de ihjelslået, dine andre har de nedbrudt; jeg alene er tilbage, og nu står de mig efter livet. Men hvordan lyder det guddommelige svar til ham? "Jeg har ladet syv tusinde mænd blive tilbage, **som er mine**, og som ikke har bøjet knæ for Baal" (Rom.11:2-4).

Dette (i mine øjne) højaktuelle skriftafsnit slutter med ordene: "Således er der da **også i den nuværende tid** blevet en rest tilbage i kraft af en nådes udvælgelse..." (v.5)

IKKE-GÆLDENDE RET

Dette (her citerede) skriftord fra Ny Testamente vil på forhånd blive afvist af statens (nyligt nedsatte guds fjendtlige) trossamfund! For statsudvalgsmedlemmernes umiddelbare, uåndelige betragtning forekommer sådanne 'religiøse henvisninger' (selv hvor der forberedes **nye love om 'frikirkens indre forhold'**) som mildest talt 'mindre interessante'.

Det er ikke 'sådanne tekster', vi beskæftiger os med' (vil statskommissoriet indvende). Et advarende skilt er sat op på døren: "Problemstillinger af den art **bedes holdt uden for dette udvalgsværelse...**

Med disse ord vil statens folk gå i gang med 'at **ordne de danske frikirkers fremtidige forhold**'. Den statslige retsvidenskab skal herefter lægges til grund for 'de nye ordninger'. Domstolenes 'retlige resultater' (især Højesteretssagen fra marts 2017) vil blive de styrende elementer. 'Juridisk prætoris' den fremherskende metode.

"Vi forholder os til **gældende ret**," vil eksperterne bag den nye tvangsregulering af frikirkernes tro og lære, hævde. Dermed mener de, at 'gældende ret' forudsætter, at der også eksisterer en **'ikke-gældende ret**: Denne **'ikke gældende ret'** er Bibelen! Den skal fra første færd fjernes fra udvalgets bord. Den har ikke nogen plads i statskommissariats regulering af frikirkernes fremtidige eksistens. Dens indhold er bandlyst! Dens lære afskyes som pesten. Den skal – efter det sorte kommissoriums mening – ikke have et ord 'at skulle ha' sagt'; den er (som sagt): **'ikke gældende'**!

På dette punkt – tør jeg påstå – har det statslige lovregulerende udvalg imidlertid forregnet sig. Staten er med dette sorte kommissorium ude på at gøre det samme arbejde som magthaveren gjorde på Elias' tid; **'det vil slå profeterne ihjel'** (Rom.11:3). Inden en sidste åndelig vækkelse fejer over landet, vil disse sortklædte kirkegårds-kommissionsgravere søge at kaste de sidste tre skovfulde jord på den (som de mener) tiloversblevne rest af frikirkeligt oprør.

Men her har de næppe taget højde for, at der i Danmark er en rest af Guds folk, som ikke i omgang tilhører et kirkesamfund; "de er mine," siger Herren.

FRIHEDENS TIME FORBI

Det er den elvte time, at denne guddommelige rest i Danmark – som kalder sig 'evangelisk' og bygger deres tro især på Ny Testaments lære, ja fastholder Den apostolske trosbekendelse, giver sig i kast med de forslag om de frie kristne menigheders forhold, der er (citater): 'udmøntet i udkast til lovforslag'. Når denne 'udmøntning' allerede er omtalt (og faretruende formuleret) som en **uforbeholden kendsgerning**, så kan da samtlige evangeliske trossamfund, der står uden for folkekirken, vente det værste! Meget snart bliver disse lovforslag højtideligt og uigenkaldeligt ophøjet til lov – og fra det øjeblik er frihedens time for evangeliets forkyndelse i vort gamle fædreland forbi! Dette er, hvad jeg i det følgende har på hjerte (- ja, jeg tør sige, er mig betroet) at gøre nærmere rede for. På forhånd tør jeg fortælle mine læsere, at det, som her er hårrejsende læsning! Nogle vil ane, hvorledes det (side for side) løber dem koldt ned ad ryggen. Andre vil (med et overbærende smil) lægge disse linjer til side; "overdrevent," vil de sige... dog meget snart vil de blive klogere!

Lad mig forklare:

Behovet for en såkaldt 'lovregulering' (som er mærkeseddelen, der er heftet på Trossamfundsudvalget) kan have sin berettigelse. Behovet for regler om, hvordan stat og kirke skal fungere sammen, bør faktisk prioriteres. Spørgsmålet er bare, om de regler, som det sorte kommissorium ønsker at indføre, **understøtter den identitet, som det danske samfund udtrykker i sin grundlov**. Altså om de foreliggende forslag varetager det **overindividuelle formål**, som udtrykkes i den danske forfatnings 4. paragraf.

FARLIG DEFINITION

Det er af afgørende betydning, at statens definition af landets troende er i overensstemmelse med grundlovens respektfulde omtale og ordlyd i dens bestemmelse om trosfriheden.

Trossamfundsudvalget foreslår følgende definition af de **evangeliske** kristne uden for folkekirken: "Ved trossamfund forstås et fællesskab, hvis medlemmer samles om en **tro på magter**, som står over mennesker og naturlove, efter udformede læresætninger og ritualer. En sådan 'forståelse' af landets evangeliske kristne er den **mest respektløse og krænkende definition**, som staten indtil nu har hæftet på landets troende borgere..."

Det første led i denne definition: "Ved trossamfund **forstås** et fællesskab," bør da (når det drejer sig om definition af landets **evangeliske** frikirker) absolut iagttages ud fra den 4. bestemmelse i Danmarks Grundlov, som siger: "Den **evangelisk-lutherske kirke** er den danske folkekirke og understøttes som sådan af staten."

Hertil er følgende at iagttage. Den 4. danske grundlovsparagraf siger **ikke**, at 'den danske folkekirke skal understøttes af staten' – men den siger, at (for så vidt) den danske folkekirke '**som sådan**' er identisk med den **evangelisk-lutherske kirke**, er den berettiget til statens støtte, hvilket straks indbefatter, at det er den **evangelisk-lutherske lære**, som staten forpligter sig til at bakke op omkring.

Heraf kan udledes, at hvis den danske folkekirke **ikke længere** 'som sådan' er **evangelisk-luthersk**, så er den ej heller **omfattet af statens støtte**. Hvis derimod en dansk frikirke læremæssigt, i ord og handling, er **mere evangelisk** end 'den lutherske', så er den også i **højere grad omfattet af grundlovens bestemmelse...** og bør da som et fællesskab først og fremmest forstås som **en evangelisk kirke** (og ikke bare som et statsligt defineret 'medlemsfællesskab' eller (citater): 'en verdsligt karakteriseret forenet gruppe af mennesker'. **Grundlovsordlyden: 'Evangelisk kirke'** bør i sådanne tilfælde ikke et øjeblik fraviges!

Det andet led i definitionen (citater): 'hvis medlemmer samles om en tro på magten, som står over mennesker og naturlove', er at betragte som en statslig direkte **nedvurdering og krænkelse af de frie evangeliske kirkesamfund i Danmark**.

En **evangelisk**, dansk frikirke, som er en del af den lovlige, frie kristne menighedsdannelse i Danmark, kan **aldrig** defineres med denne sorte formulering: '**En tro på magter**'.

Hvad forstår Trossamfundsudvalget med denne uklare betegnelse: 'magter'? Dermed forstår det bl.a. (citater): 'polyteologiske religioner, d.v.s. religioner der bygger deres lære på en eller flere guder eller guddommelige instanser'. Med det er ikke kun disse 'fremmede religioner', som statens kommissorium sætter de **evangeliske**, danske frikirker i samme bås med – nej, betones det (citater): 'Formuleringen omfatter også religioner, der ikke samler sig om egentligt guddommelige instanser men bygger på en tro på en mere ubestemt kraft eller magt af **ikke-fysisk transcendent** art f.eks. visse grene af buddhismen...'

Alle **evangeliske** frikirker i Danmark bør enkeltvis eller (endnu bedre) i fællesskab på stedet protestere imod ved lov at blive anbragt i 'spirituelle samfund', der for adskilliges vedkommende er dæmonisk inspireret eller direkte **antikristelige** i deres doktriner (f.eks. Islam).

En hvilken som helst dansk **evangelisk** frikirke, der ifølge Den Apostolske Trosbekendelse bekender sin 'tro på Gud Faderen, Himlens og Jordens Skaber', kan aldrig identificeres som 'et fællesskab (citater): 'der tror på **magter**'. De **evangeliske** menigheder i Danmark, som tror på Jesus Kristus, Guds enbårne Søn, vor Herre', kan aldrig defineres som (citater): 'et fællesskab, der tror på magter'. De evangeliske troende i Danmark, som bekender, at Jesus blev undfanget og kom til verden ved Jomfru Maria – Ham, som blev pint af Pontius Pilatus, blev korsfæstet, døde og nedfor til dødsriget, hvorfra Han på tredjedagen opstod fra de døde, fór til himlen og nu sidder ved Faderens højre hånd, hvorfra Han skal komme igen...' **kan aldrig, aldrig** defineres som 'et fællesskab' (citater): 'der tror på magter'. Må Gud forbyde, at en sådan falsk definition ophøjes til lov – til skade for hele det danske samfund!

STATENS SORTE GRYDE

Jyske Lov af 1241 erklærer, at 'med lov skal land bygges'. Vor forening har imidlertid ikke kun taget disse meningsfyldte ord til efterretning men har tilladt sig at skærpe dem med gengivelsen: "**Med grundlov skal land bygges**".

Jyske Lov tilføjer i sin ligeved 800 år gamle tekst følgende: "... men ville enhver nøjes med sit eget og lade andre nyde samme ret, da behøvede man ikke nogen lov." Altså, hvis der ikke er konflikter, er der heller ikke behov for nogen domstol, der skal præcisere en lov, der skal løse disse konflikter.

Med offentliggørelsen af trossamfundsudvalgets forslag til en såkaldt 'lovregulering' (Betænkning 1564 af 2017) med henblik på bl.a. de danske evangeliske frikirker er der på stedet lagt op til konflikt! Den otte hundredårige tilføjelse i Jyske Lov fra 1200-tallet er med dette udvalgsforslag ikke respekteret. Det statslige trossamfundsudvalg beviser hermed (efter Højesteretskendelsen i marts 2017) endnu en gang, at øvrighederne ikke 'vil nøjes med sit eget' – ja, kejseren vil heller ikke tillade 'at andre nyder samme ret'. Det første er i sig selv forkasteligt. Det sidste (at frakende andre deres grundlovsret) er en forbrydelse!

Danmarks Grundlov er den bedste mekanisme til at løse konflikter af den art. I dette tilfælde den særlige 4. grundlovsparagraf, som siger, at '**den evangelisk-lutherske kirke er den danske folkekirke og understøttes som sådan af staten**'. Denne særlige bestemmelse erklærer, at den danske stat er forpligtet til (så længe denne grundlov eksisterer) at understøtte og på alle måder befordre, hvad der er **evangelisk-luthersk**. Altså **ikke** kun, hvad der er 'luthersk' men også, hvad der i nationen er **sandt evangelisk**. Dette er mit ærinde – og det er mit håb, at der udover det ganske land rejser sig et forøget forsvar af denne grundlovens præcise formålsparagraf.

Hertil vil kejserens folk (statens embedsmænd) imidlertid spørge: "Hvad skal man forstå ved betegnelsen '**evangelisk**'? I grunden burde trossamfundsudvalgets juridisk og kirkeligt kyndige medlemmer slet ikke stille et sådant spørgsmål. Betegnelsen '**evangelisk**' står jo sort på hvidt i grundloven, og kan på ingen måde overses, når der nu skal lovgives for 'trossamfund uden for folkekirken'. Danmarks nationalkirke er (lad det hermed være sagt) **ikke** den eneste **evangeliske** kirke i dette land – ja, alle de kristne, **evangeliske** menighedssamfund uden for folkekirken har samme borgerret til at stille sig under statens beskyttelse som det er tilfældet med landets nationale, evangelisk-lutherske kirke. Derfor bør grundlovsbetegnelsen '**evangelisk**' yderligere analyseres og defineres, så at lovgiverne ikke på ny forgriber sig på protestantisk-evangelisk troende i Danmark – og uberettiget kaster dem i trossamfundsudvalgets 'sorte gryde'... Lad mig forklare:

KEJSERENS FOLK

Der findes næppe nogen bedre beskrivelse af, hvad grundlovsbestemmelsen '**evangelisk**' står for, end den udtømmende forklaring, som gives i Ny Testaments '**ordforklaring**'. Hvis lovgiverne følger den fyldestgørende forklaring, som Det danske Bibelselskabs

eksperter har anbragt bag den (af Dronningen autoriserede) tekst, så er de på sikker grund og vil da ikke vove at anbringe **Danmarks evangelisk-troende kristne** uden for folkekirken i den samme 'sorte gryde' som de spirituelle foreninger, hvis medlemmer er blevet defineret som (citater): **'et fællesskab, der samles om en tro på magter, som står over mennesker og naturlove'** (Betænkning 1564, 6:1).

Ny Testamentes 'ordforklaring' beskriver kort og klart de af landets troende, som samler sig i deres tro på evangeliet som frie fællesskaber, der med betegnelsen 'evangelisk' bekender sig til (citater): **'...det græske ord (evangelium), der betyder 'et godt, glædeligt budskab'**. Eftersom det er dette 'glædelige budskab', som grundloven tydeligt henviser til med ordet 'evangelisk', så er staten forpligtet til **at værne disse evangeliske kristne** mod en hvilken som helst ligestillings-politisk bestræbelse på at sammenligne dem med foreninger, der er samlet omkring 'troen på **transcendente magter'**.

Hvis kejserens folk skulle driste sig til (løgnagtigt) at benægte, at **netop dette har været deres hensigt**, så afsløres de af deres egne dokumenter, som der åbenlyst fortæller følgende (hårrejsende) beskrivelse af deres interne overvejelser (citater): 'udvalget overvejede om formuleringen 'transcendente magter' **ville være mere hensigtsmæssig**. Det vil sige, at man fra lovgivernes og statsembedsmændenes side betragter de danske, evangeliske frikirkers trosbekendelse og virke for evangeliet som et 'fællesskab omkring transcendent magter'.

Ny Testamentes ordforklaring henviser imidlertid i sin definition af ordet 'evangelisk' (eller: 'evangelium') til et udsagn af profeten Esajas, hvori han erklærer: 'Den Herre, Herres Ånd er over mig, fordi Han salvede mig og sendte mig med **glædesbud** til ydmyge' (61:1).

Det bør i den forbindelse stå klart for enhver, at Bibelselskabets præcise ordforklaring med dets henvisning til Den Hellige Skrift er mere troværdigt – ja, betydeligt mere forklarende med henblik på grundlovens anvendelse af denne betegnelse ('evangelisk') – end en flok juristers statsbeskrivelser (af 'åndelige magter'). Statsembedsmændenes 'sorte gryde' skal – efter deres eget udsagn – fyldes med en vælling af 'transcendente, overnaturlige magter'. Med ordet 'evangelisk' er de danske frikirker imidlertid (ifølge deres egen bekendelse) 'salvet af Herrens Ånd'; de er (som Bibelen siger): 'udsendt af Gud for at forkynde evangeliets glædesbud', og kan **på ingen måde sammenlignes med uevangeliske ikke-kristne grupper**.

Grundlovens understregning af statens støtte til 'det **evangeliske**' omfatter ubestrideligt **læren**, der (med betegnelsen 'evangelisk') ejer en større bredde og dybde end det begrænsede 'lutherske'. Med udtrykket 'luthersk' henvises (med grundlovsfædrenes ængstelse til modstanden mod 'det katolske') altså til hele 1500-tallets reformatoriske, åndelige vækkelse – af hvilken grund 500 året for reformationen fejres verdensvid af baptister, pinsefolk og andre reformerte kirker og menigheder, der ikke er underordnet det specielt 'lutherske'.

Den nytestamentlige ordforklaring af betegnelsen 'evangelisk' harmonerer altså fuldt ud med de frie, kristne menigheders tro på, at de (i lighed med rigets nationalkirke) er udsendt til hele folket med det **glædesbud**, der er (citater): 'lægedom for sønderbrudte hjerter og frihed for fanger og alle, som er i lænker' (Es.61:1).

MODSTAND MOD STATENS INDBYDELSE

Danske frikirkelige kristne må (i denne nødens time) ud fra deres overbevisning **på det kraftigste tage afstand** fra den statsautoriserede benævnelse, at de tilhører et dunkelt fællesskab, der er samlet omkring (citater): 'magter, som står over mennesker og naturlove' – med den specifikke betydning, at disse åndelige 'magter' defineres som 'transcendente magter'.

Det statslige udvalg, der **søger denne beskrivelse ophøjet til lov**, forklarer sig med følgende (citater): '**Gud bliver ofte beskrevet som transcendent, da Gud ifølge mange tænkere ikke kan erkendes ved den menneskelige forklaring**' (Betænkning 1564, 6:1).

Apostelen advarer de troende mod denne (fra Ny Testamente afvegne) forståelse af 'det åndelige' med ordene: "Med hensyn til de åndelige gaver, brødre, vil jeg ikke, at I skal være uvidende." Han fortsætter: "I ved, at dengang I var hedninger, drages I til de stumme afguder, uden at gøre modstand..." (1.Kor.12:2).

Det, som det statslige udvalg (der skal hjælpe lovgiverne) gør sig til talsmand for, er præcis den del af den åndelige ('transcendente') verden, som apostelen på det kraftigste advarer imod med ordene: "Jeg vil **ikke**, at I skal være uvidende" (v.2). Disse ord er (som man kan høre) en **myndig** befaling. Apostelen skjuler ikke styrken i sin formaning: "Jeg vil **ikke**, - ja, han betoner, at i dette spørgsmål er det absolut nødvendigt ikke at være uvidende men at have **indsigt** i disse forhold. Apostelens erklæring er altså i lodret modstrid med kejserens indbydelse til 'den sorte gryde'. Denne siger ifølge udvalgsprotokollen (6:1): "Det transcendent er noget, som hverken kan erkendes af den menneskelige erfaring eller ved bevidstheden af sanserne." Om dette forhold siger apostelen: "I ved, at dengang I var hedninger drages I til de stumme afguder" (1.Kor.12:2).

Det vil sige, at de første kristne havde opnået en viden og gjort deres egne smertelige erfaring om den 'sorte del' af ånde verdenen. **De vidste**, at der var et 'engang i deres liv' ('**Dengang I** var hedninger') og **de vidste**, at der eksisterede et transcendent, åndeligt univers bestående af ondskabens dæmoner og afguder. **De vidste**, at dengang de var hedninger (altså før omvendelsen til Kristus havde fundet sted) – **dengang** var de prisgivet disse stumme, overnaturlige, onde magters 'dragen' – men nu (det vidste de også) var de **i stand til at gøre modstand**.

Det vil konkluderende sige, at også **vor tids frikirkelige troende** i deres overgivelse til Kristus **har fået en modstandskraft**, så at de ikke længere viljesløst behøver at adlyde øvrighedens forlangende, at de nu ved lov skal lade sig indskrive til **den sorte grydes dæmoniske fællesskab**.

DER ER DØD I GRYDEN

Så sandt som Ny Testamentes (her omtalte) 'ordforklaring' præciserer, at (citater): 'I det 2. århundrede blev ordet 'evangelium' betegnelsen for et skrift, der skildrer Jesu ord og

gerninger – lige så tydeligt er det, at Danmarks Grundlovs henvisning til ordet 'evangelisk' ejer samme sigte (Jesu ord og gerninger). Derfor er grundlovens bestemmelse, der indeholder alle tre betegnelser: 1. **evangelisk**, 2. **kirke** og 3. **staten**, et ubrydeligt værn mod de dødskræfter, der vil søge at hindre statens forpligtelse til at støtte alle evangeliske **kirkers** glædesbud, nemlig at berette om Jesu ord og gerninger.

Den kommende konflikthåndtering kan ske (som det var tilfældet i marts 2017) via Sodoma-dommere (Es.1:10) eller den fysiske stærkestes brutale magt. Men den kan også ske på grundlag af de frihedselskende forfatningsbestemmelser, som selv kejseren og alle hans hårdhændede håndlangere er bundet af.

Grundlovsforeningen har siden september 2013 påtaget sig den rolle nøje (og døgnet rundt) at våge over, at Grundlovens 4. paragraf føles samt til (i skrift og tale) at gøre den danske befolkning opmærksom på, hvilke **timelige og åndelige konsekvenser**, der er uløseligt forbundet med et totalitært kejsersystem, der **ikke** vil følge disse spilleregler!

Danmarks Grundlov (hævder de 300 borgere) beskytter de danske frikirker mod 'statens sorte gryde'. **Der er død i den gryde**, hvilket jeg afsluttende vil stille skarpt på ud fra én af Bibelens højaktuelle beretninger. Lad mig forklare:

DEN GIFTIGE SUPPE

I Bibelen fortælles om en tildragelse, som fandt sted i Israel på et tidspunkt, hvor hungersnøden hvilede som en nagende, tung hånd over hele landet. Den gamle profet, Elisa, var taget til Gilgal, hvor han i denne svære tid slog sig ned hos en flok af sine disciple, der havde fået navnet 'profetsønnerne'. "En dag," (fortælles det) "sad profetsønnerne hos ham," hvilket sikkert er et udtryk for, at 'de sad og lyttede til ham' – men det var tydeligt, at denne 'åndelige føde' ikke kunne mætte de sultne maver, så profeten sagde til sin tjener: "Sæt den store gryde over og kog en ret mad til profetsønnerne."

Profeten sagde imidlertid ikke et ord om, hvad der skulle puttes i gryden – så der var kun én udvej, der beskrives med følgende: "Så gik en ud på marken for at plukke urter. Han fandt en slyngplante med vilde agurker, plukkede så mange, han kunne bære i sin kappe – kom tilbage, skar dem itu... og kom dem i gryden" (2.Konge 4:39).

Hver holder den gamle bibeltekst vejret – og så kommer tilføjelsen: "Men han kendte den ikke!" (v.39) Det vil sige, at Elias' tjener **ikke** var klar over, hvad for urter, det var, han smed i den store, sorte gryde.

Beretningen fortsætter med detaljeret at fortælle, at der blev 'øst op for mændene'. Reaktionen lod ikke vente på sig. Så snart, de havde smagt på maden, skreg de op og råbte (henvendt til Elias): "Døden er i gryden, du Guds mand" (v.40).

Profeten Elisa viste ingen uro. "Hent noget mel," sagde han. Han hældte melet i gryden med ordene: "Øs op for folkene; nu kan de spise!" Beretningen slutter med ordene: "Nu var der ingen ulykke mere i gryden!" (v.41)

En bibelsk historie, som i Dagens Danmark er god at få forstand af. Hungersnød er farlig! Folk er parate til at spise hvad som helst, og der brygges fra højeste sted den mest giftige suppe, som sættes frem for landets troende. Reaktionen er heldigvis den samme som på Elias tid. En enkelt skefuld af den sorte grydes indhold er tilstrækkelig til, at de indbudte råber op. Deres bedømmelse er der ikke noget i vejen med, og deres råb er berettiget: "Der er død i gryden!" Ej heller i den aktuelle situation henvender gæsterne sig til den arme synder, som har kastet den dødbringende gift i gryden. "Han kendte den ikke" (hedder det i teksten) – nej, de råber straks til **'den Guds mand, Elias** (som lykkeligvis var til stede) – og det var **hans løsning på problemet**, som sørgede for, at den rette kost blev serveret for 'profetsønnerne'.

Med henblik på 'den time, hvor Menneskesønnen kommer, siger Jesus: "Hvem er så den tro og kloge tjener, som hans Herre har sat over sine tjenere **til at give dem deres mad i rette tid?** Salig er den tjener, som hans Herre, når Han kommer, **finder i færd med at gøre sådan.**"

2. RELIGIONSFRIHEDENS ERKLÆREDE GRÆNSER

Et særligt højtideligt udpeget statsudvalg har siden februar 2015 arbejdet på at forberede opfyldelsen af den 69. paragraf i Danmarks Grundlov, som siger, at (citater): 'de fra Folkekirken afvigende trossamfunds forhold ordnes nærmere ved lov'.

Nu ligger landet imidlertid sådan, at det **udkast** til forslag for en sådan ny lov (om bl.a. de evangeliske frikirkers fremtidige forhold i Danmark) aldrig kan anses for andet og mere end 'et udkast'. Da dette drejer sig om grundloven (en opfyldelse af den 69. paragraf) kan et sådant lovforslag næppe 'sniges ind ad bagvejen' (som om det blot er 'et almindeligt lovforslag') – nej, i grundlovens 67. paragraf står det tydeligt anført, at (citater): **Borgerne har ret til at forene sig i samfund for at dyrke Gud på den måde, der stemmer med deres overbevisning...** hvilket vil sige, at de frikirkelige forhold, som det ny 'religionsudvalg' skal 'ordne nærmere' fortsat skal være **samstemmende med grundloven**.

De troende borgere i Danmark, der **ikke** har den opfattelse, at folkekirken for dem skal være det af staten udpegede, forpligtende forbillede for deres personlige tro og overbevisning (de er og forbliver 'afvigende fra folkekirken') – har al god grund til at være mistænksomme! Deres seneste erfaring er den 'sodoma-kendelse' (Es.1:30), som Højesteret d. 23. marts 2017 kundgjorde, **at staten fra nu af har overtaget al magt vedrørende kirkens indre anliggender og vielsesritualer**.

De 32 nye lovparagraffer, som lægges på folketingets bord, får følgende ildevarslende ord med på vejen (citater): 'Grundlovens 67's retlige ramme fortolkes her i en mere nutidig sprogdragt (1564: 6,21.s.77).

MISTÆNKELIG FORTOLKNING

De borgere, som kunne være interesserede i at få at vide, hvad denne 'nye formulering' egentlig betyder, - ja, om der ikke ligger et eller andet underfundigt og fordægtigt til grund for, at der ændres ved 'grundlovens retlige ramme'... at der altså her er normer, der skal fortolkes på en helt ny måde, får følgende forklaring (citater): 'Med denne formulering understreges afgrænsningen af religionsfriheden!' (6,2,1). Det vil sige, at et af det nye religionsudvalgs ærinder er, at '**understrege, at der er grænser for religionsfriheden**'.

Hvis de danske, evangeliske frikirker har haft den opfattelse, at friheden til at følge deres personlige ro og overbevisning **er ubegrænset**, så er de kommet på afveje – og så vil de 32 nye lovparagraffer sætte tingene på plads. Dermed får kejseren sit – tillige med alt det, som ikke tilhører ham, men som alene er kirkens Herres blodkøbte ejendom.

"Denne (fremtidige) **afgrænsning af religionsfriheden** er i overensstemmelse med grundlovens 67. paragraf" (hævdes det i 1564-betænkningen).

... og så tages der fat på nøje at beskrive, hvad de 32 splinternye lovparagraffer sætter af grænser for, ja, hvad danske borgere fremover har lov til at tro og mene. De nye, solidt

nedbankede grænsepæle står bl.a. for følgende generelle retningslinjer (citater): "Retten til religionsudøvelse **afgrænses** af, at der **ikke** ved religionen **opfordres** eller foretages noget, der strider mod bestemmelser fastsat ved lov" (6,2,1).

På trods af, at denne (fremmede) ordlyd ikke med ét ord er nævnt i grundlovens 67. paragraf, fortsætter 'de nye lovgivere': "Denne foreslåede bestemmelse skal således også – som tilfældet er med grundlovens 67. § **fortolkes i lyset af væsentlighedskriterier og proportionalitetsprincipper.**"

Forhåbentlig er den danske, jævne borger klar over, hvad disse to lange, lange ord (det første på 22 bogstaver og det andet på 27 bogstaver) betyder. Borgeren må være indstillet på, at fremover skal han have i det mindste en universitetsuddannelse for at kunne fatte indholdet af grundloven. Det enkelte, ukomplicerede, som er knyttet til grundlovens ide – ja, 'det bogstavelige,' som ligger i tekstens indhold, er forsvundet som dug for solen. Nu skal frihedsbudskabet fortolkes 'i lyset af' nogle begreber, der er så højtflyvende akademiske, at den arme ulærde sjæl henvises til en krog, hvor han kan skamme sig.

FRIKIRKER BØJES I KNÆ!

De færreste danske frikirkefolk er klar over, at et af staten nedsat udvalg i 2017 har sendt en betænkning på gaden, der mere end noget andet 'lovdokument' arbejder på at **begrænse trosfriheden** for de kristne menigheder, der står udenfor folkekirken! Dette dunkle udvalg viger ikke tilbage fra at fremsætte lovforslag, **der direkte søger at overskrive Danmarks 67. grundlovparagraf**, så at den passer ind i kejserens kram. Åbenlyst forvansker dette statslige udvalg den særlige bestemmelse, som begynder med frihedsråbet: "**Borgerne har ret til...**" og under dække af 'at foregive at ville gøre 'de frikirkelige kristne en stor tjeneste', søger det at indføre nye bestemmelser, der ved lov skal begrænse borgernes trosfrihed.

Uden at borgerne har anet uråd har en flok statsembedsmænd sat sig sammen for i fællesskab at finde frem til nogle nye (komplicerede) lovformuleringer, der om muligt skulle indføre fastsatte strengere begrænsninger for den frihed, som i Danmarks Grundlov er lovet alle de af landets evangeliske troende, som ikke har kunnet finde sig til rette i folkekirkens lutherske forståelse af visse lærepunkter.

Den offentliggjort betænkning '1564', ånder en sær skadefro triumf; den lever højt på den sejr, som blev tildelt staten ved højesteretskendelsen i marts 2107. Folkekirken er nemlig herefter fuldt ud overgivet til kirkeministeriets forgodtbefindende. Nu skal landets frikirker tøjres til statens stive, stramme lærestol... og her skal de fremover (ved særlige seminarer) belæres om, hvordan man bøjer knæ for kejserens luner. Lad mig forklare:

BEGRÆNSNING AF TROSFRIHEDEN

Den foreliggende kontroversielle udvalgsprotokol (nr.1564) fortæller frimodigt, at (citater): 'Det har været drøftet, hvor **vidtrækkende** reguleringen af trossamfundenes forhold bør være (6:2). En sådan drøftelse (om hvor langt 'man tør gå') burde i sig selv **ikke** være

langtrukken. Ej heller burde den være (som det hedder): 'vidtrækkende'. Allerede fra sin første begyndelse har den sin egen konstitutionelle begrænsning! Den kan nemlig aldrig være mere 'vidtrækkende' end grundloven bestemmer – ja, den kan ikke være mere provokerende, end politiet tillader...

Grundlovens 67. paragraf har for mere end 150 år siden **fastsat grænserne** for, 'hvor vidtrækkende' en såkaldt 'lovregulering' af borgernes trosfrihed kan strække sig. Grundlovsbestemmelsen lyder i sin barske, bydende korthed sådan: "**Borgerne har ret til at forene sig i samfund for at dyrke Gud på den måde, der stemmer med deres overbevisning, dog at intet læres eller foretages, som strider mod sædeligheden eller den offentlige orden (§67).**"

Denne bestemmelse udøver (som de franske jurister udtrykker det): 'et af de principper, der er 'superieures légitimes'. Det vil sige, at denne 67. grundlovsparagraf, som (ejer en **overordnet legitimitet**) er hævet højt over alle andre lovtekster og derfor aldrig (hastigt) kan ændres som en almindelig lovtekst og slet ikke udsættes for overilede 'reguleringer', der kunne være politisk betonet eller styret af nye, samfundsmæssige normer.

Danmarks Grundlov **har aldrig været, er ikke og kan** (ifølge sit juridiske væsen) **aldrig** underkastes en politisk ligestillingsideologi. "At borgerne har ret til at dyrke Gud **på den måde, der stemmer med deres overbevisning**, er en bestemmelse, der er så klart defineret, at det bør blive **ikke** kun 'svært' for det aggressive trossamfundsudvalg men totalt umuligt at gennemtrumfe splinternye love, der (citater): '... svarer til udvalgets opfattelse af grundlovens §67's retlige ramme, **således som den nu fortolkes i en mere nutidig sprogdragt...**' (Bet.1564: 6,2,1 s.67).

KEJSERENS GÆLDENDE RET

Den ildevarslende udvalgsbetænkning taler altså med et sprog, der må få enhver til at tro, at den kun vil almenvellets bedste. "Denne lovregulering," (hævdes det i den omtalte betænkning) "har udelukkende til hensigt at skabe hensigtsmæssige rammer for trossamfundene og disses mulighed for at udøve deres religion" (1564: 6,2,s.76).

Med det allerede givne karakterstik af de evangeliske frikirkesamfund (hvor udvalget hensynsløst – som jeg i en tidligere artikel 'Den sorte gryde' har forklaret – har trukket det evangelisk-doktrinære tæppe væk under fødderne på de bibeltro frie, kristne menigheder) er der god grund til at være mistænksom over for statens udtrykte ønske om (gennem sin nye lovgivning) at ville skabe (citater): 'hensigtsmæssige rammer' for de danske trossamfund' (6:2).

Disse (de danske, evangeliske trossamfund) spørger nemlig sig selv, hvilke skjulte 'hensigter' det kirkeministerielle udvalg gør sig, når det på den ene side lover de evangeliske frikirker guld og grønne skove – og på den anden side truende tilføjer: "**dog uden at gå på kompromis med nationale og internationale menneskerettigheder**" (6:2, s.76).

De ord, som her (billedligt talt) skrives 'med småt' under den kommende 'livsfarlige', sociale kontrakt, kan nemlig komme til at koste de danske, nytestamentlige kristne menigheder uden for folkekirken dyrt.

"Vi går **ikke** på kompromis med vore nationale menneskerettigheder," erklærer den statslige udvalgsbetænkning (1564:6:2), hvilket vil sige, at i samme øjeblik, den kristne menighed **ikke** nøje følger **hvad kejseren anser for** - (og med lov har stadfæstet som) en 'menneskeret', så er endog grundlovens trosfrihed i fare. Hvis statsstyret har efterfulgt tidsåndens krav og officielt og ved lov erklæret en (ifølge Bibelen) åbenlys synd som værende 'en menneskeret', så er det den kejserlige bestemmelse, som er 'gældende ret'. En anden 'trossamfunds-opfattelse er da følgende at betragte som '**ikke-gældende ret**'.

Dermed fastslår den foreliggende 1564-betænkning, at staten (ved – som det hedder – 'at tage udgangspunkt i den nu gældende praksis...6:2) ved enhver given anledning kan erklære de frikirkelige troendes overbevisning for 'at være illegal'; - ja, hvis en evangelisk kristen uden for folkekirken dybest set lever i harmoni med folkekirkens 500-årige bekendelsesskrifter (hvad angår synet på f.eks. sædelighed og moral) – men denne overbevisning **ikke** stemmer overens med et ligestillingssystemets filosofi eller moralopfattelse – så er det den kristne borger, der skal bøje knæ for staten. "Kejseren går ikke på kompromis" (6:2) lyder udvalgets erklæring. Hans ord er lov, og grundlovens bestemmelse som trosfrihed er da til hver en tid og alle vegne sat ud af kraft.

GRUNDLOVEN OMSKREVET

Det danske retssystem er dermed **søgt ændret!** Grundlovens 67. paragraf er blevet direkte **omskrevet**. Den **oprindelige tekst** siger: "Borgerne har ret til at forene sig i samfund for at dyrke Gud på den måde, der stemmer med deres overbevisning, **dog at intet læres eller foretages som strider mod sædeligheden eller den offentlige orden** (grl. §67).

Den sidste sætning ønskes nu af trossamfundsudvalget ændret til følgende ordlyd (citater): "...**såfremt der ikke her opfordres til eller foretages noget, som strider mod bestemmelser fastsat ved lov eller i medfør af lov**" (1564: 6,2,1).

Det er nu af afgørende betydning, at disse to tekster sammenlignes med hinanden – og hvis den sidste (ændringen) **ikke** svarer til den første (grundloven) må dette nye lovforslag forkastes. Det er grundlovsstridigt!

Lad mig forklare: Den første del af forslaget til grundlovsændringen lyder sådan: "Borgerne har ret til...) – '**såfremt der ikke her opfordres til eller foretages noget, som strider mod bestemmelser fastsat ved lov eller medfør af lov**' (6:2,1 og Bilag til lovforslag', §3.2.del, s.97).

Den oprindelige grundlovstekst, som ønskes ændret, lyder imidlertid sådan (i §67, 2.del): ('Borgerne har ret til')... **dog at intet læres eller foretages som strider mod sædeligheden eller den offentlige orden**'.

Ændringen forefindes præcis på det sted, hvor grundlovsteksten siger: **'dog at intet læres'** (§67), hvilket altså søges udskiftet med ordlyden: **'såfremt der ikke opfordres til'**. Heraf kan følgende udledes: Ordlyden: **'Dog at intet læres'** (§67) fremlægger det urokkelige princip (en juridisk forordning) at absolut intet bør fremstå som et kirkeligt undervisningsprogram – altså som en konstant læremæssig (doktrinær) metode, der åbenlyst strider mod lovens fundamentale basis-opfattelse og sømmelighed. Ordene **'dog, at intet læres'**, vil altså sige, at der i et trossamfund **ikke** bør forekomme nogen **læremæssig** funktion, som opererer i modstrid med det grundlovsgivne **'garanti-niveau'**, som er blevet tilsagt konstitutionens beskyttelse. Det vil sige, at der (i et trossamfunds læreembede) foreligger doktrinære tekster, som **'sort på hvidt** strider mod **sædeligheden'**... altså en kategori og en reel, bestandig undervisning, der må betragtes som absolut forkastelig set fra et **'sædelighedens'** synspunkt.

Der er altså i lovteksten: **'Dog at intet læres'** henvist til en dybtgående, doktrinær afvigelse eller udskejelse, hvor det konstitutionelle værn ophæves. Dette kan i en retsstat aldrig blive lagt for dagen ved en simpel politianmeldelse – ja, end ikke ved en ordinær dommerransagelse. Formuleringen **'dog at intet læres'** er fra første færd beskyttet mod politistatens tilfældige – ja, vilkårlige indskriden. Denne begrænsning (at intet læres) står således under grundlovens beskyttelse! Den er værnet mod politistatens politisk lunefulde misbrug.

FARLIG FORMULERING

Den offentlige frihed, der altså er **inkorporeret i grundlovens ordlyd 'at intet læres'** (hvilket tydeligvis er baseret på den **'troens overbevisning'**, som forfatningsbestemmelsen henviser til) søges i betænkningen 1564 erstattet med trossamfundsudvalgets nye, farlige formulering: **'såfremt der ikke opfordres til'**. Denne nyopfundne lovtekst er (som det tydeligt kan ses) funderet på **en hel anden normativ rang end grundlovsbestemmelsen**; at **'opfordre nogen til en handling'** er ikke umiddelbart forbundet med en **'lære'**. En (eventuel politiske) **'opfordring'** ejer ikke på nogen måde den plads i det juridiske systems rangorden som **en forordning, der er privilegeret som en forfatningsbestemmelse**. En (eventuel hastigt udstedt) **'opfordring'** ejer ikke den vægt, der ligger i en troslære. **'Opfordringen'** råder langt fra over den lovtekniske mekanisme, som den kirkelige doktrin. En simpel af situationen inspireret **'opfordring'** kan aldrig juridisk forvaltes som det er tilfældet med **'en lære'**, der er fast tilknyttet en kirkelig bekendelse – ja, **'en opfordring'** kan aldrig af retssystemet opfattes som **'en overtrædelse af loven'**, som det er tilfældet med **en falsk lære**, der ud fra religiøse tekster søger at fremme **'det usædelige'**. **'En opfordring'** er ikke (som det er tilfældet med **'en lære'**) tilskyndet af den konsensus (endragtighed, som er båret af en kirkes åndelige ledelse). En **'opfordring'** har ikke bag sig **'en doktrinær skole'**, som for en kirkes vedkommende bygger på en bestemt og tydeligt defineret, læremæssig tese – en præcis formuleret eksistens af et **doktrinært princip**, som kan bevises at være i konfrontationskurs med sædeligheden.

Af disse og andre grunde må lovforslaget om, at en **'opfordring'** kan afstedkomme de samme vanskeligheder for en dansk, evangelisk frikirke som kirkens lære, der bygger på de troendes overbevisning, betragtes som **grundlovsstridigt** og bør på stedet forkastes...

STATENS RELIGIONSUDVALG

Den anden del af den samfundsfarlige udvalgsbetænkningens lovforslag indeholder endnu et radikalt forsøg på (ved indførelsen af en anden lov) at ændre Danmarks Grundlov. Den oprindelige (og stadig gældende) forfatningsbestemmelse lyder imidlertid sådan: **Borgerne har ret til...** at dyrke Gud på den måde, der stemmer med deres overbevisning, dog at intet læres eller foretages, som strider mod sædeligheden eller den offentlige orden" (grl. §67).

Den sidste sætning: 'at intet foretages, som strider mod... den offentlige orden' er (af det nye statsudvalg) omskrevet til: '....såfremt, der ikke herved foretages noget, der strider mod bestemmelser **fastsat ved lov eller i medfør af lov**', hvilket kort og godt vil sige, at selve grundlovsbestemmelsens **fundamentale frihedskarakter** herefter erstattes af en **ordinær lovs** (allerede indførte og fastsatte) forbud.

Denne nye fremgangsmåde, der ikke med et ord henviser til den respekt, som Danmarks Grundlovs 67. paragraf viser over for de evangelisk troendes personlige overbevisning, indfører nu 'en anden fastsat lov', der i sin ordinære form (som al anden dagligdags lovgivning) følger den pluralistiske karakter, der i folketinget er omskiftelig som vinden blæser. Det vil sige, at 'den normative værdi', som i 1849 blev givet ved grundloven, herefter er borte med blæsten.

Om dette vil jeg her afsluttende stille skarpt på den dybe forskel, der er mellem udtrykket '**borgerne har ret til**' – og så det begreb, som statens nye religionsudvalg kæmper for at få gennemført: '**Staten er berettiget til...**'

Her bør de troende fastholde Jesu ord: "Giv kejseren, hvad kejseren er, og Gud, hvad Guds er" (Matt.22:21).

Det nye, statslige 'religionsudvalg' har (som i de kommunistiske lande) bind for øjnene, når det drejer sig om at **skelne mellem konstitutionens ordlyd 'borgerne har ret til' og så: 'statens berettigelse til'**.

Hvad angår 'borgernes ret til...' har de offentlige myndigheder i det store og hele ingen berettigelse til at gribe ind; det drejer sig f.eks. om 'borgernes ret til at dyrke Gud på den måde, **der stemmer med deres overbevisning**'. Der gives i dette tilfælde en vis reservation, som udelukkende er foranlediget af begreberne 'sædelighed og offentlig orden'.

Hvad angår 'statens berettigelse til' indgreb, drejer det sig som oftest om forhold i det økonomiske og sociale samfundsliv. (Borgerne har f.eks. ret til at strejke – men i visse tilfælde, når det gælder 'den offentlige orden', kan politiet stille sig mellem de stridende parter).

Trosfriheden er og forbliver **en individuel** frihed til at tænke og tro efter borgerens egen samvittighed. Den repræsenterer i Danmark respekten for privatlivet, der ifølge Danmarks

Grundlov strækker sig til **den kollektive ret**, at borgerne tør forsamle sig til gudstjenester, uden at politiet kommer anstigende med skjolde og hjelm.

Det ny nedsatte 'religionsudvalg' er med sin Betænkning 1564, der søger at omskrive den givne danske grundlovstekst, i **modstrid med den gamle, hævdvundne Habeas Corpus Act (1679)**, der af det britiske parlament blev vedtaget, for at sikre borgerne mod nye statslige regler, der fratager borgerne deres ret til at tro, tale og forsamle sig efter deres individuelle overbevisning og samvittighed!

3. ANDENKLASSE-BORGERNE

Hvordan kan Staten få danske firkirkefolk erklæret 'ANDEN KLASSE BORGERE'? "Det kan man," fremgår det af den oprørende 'Betænkning 1564' ved at indføre og ophøje nogle FØRSTE KLASSE BORGERE. Disse 'lydige borgere' udmærker sig ved i deres gudsyndelse at underordne sig under den verdslige, kejserlige befaling. Denne går ud på, at disse 'lydige borgere' fremover skal lade sig organisere i overensstemmelse med statens politiske, antikristelige ligestillingsideologi. Dette krav gælder alle landets indbyggere – **ikke mindst de oprørske 'asociale elementer', som (ifølge den offentliggjorte betænkning) befinder sig i bundfaldet af Danmarks evangeliske frikirker...**

Førsteklasse-borgerne har fået statens eftertragtede anerkendelse ved at godtage den kejserlige, urokkelige betingelse, som i Betænkning 1564 udtrykkes sådan (citater): "I skal lade jer organisere i overensstemmelse med principper om **Medlemsdemokrati** og ligebehandling **herunder ligestilling mellem kønnene**" (6.3.1.1.side 80).

Andenklasser-borgerne vil hermed være at betragte som ikke statsautoriserede, fordi de **ikke** vil godtage (citater): 'De lovbestemte krav om forbud mod forskelsbehandling' (6.3.1.1) – ja, de beviser deres 'genstridige, asociale adfærd 'ved ej heller at ville bøje sig under (citater): ' De internationale menneskerettighedens konventioner, som Danmark har tiltrådt' (6.3.1.1.). Ved at vige fra denne partipolitiske linje, er de **ikke længere værdige til 'fuld borgerret'**.

Førsteklasse-borgerne vil imidlertid godtage statens krav om, at de, som den øverste myndighed for deres evangeliske frikirker vil afsætte deres menighedsråd for i stedet (med henblik på de såkaldt 'verdslige spørgsmål') at indsætte **en demokratisk valgt bestyrelse!** Denne bestyrelse (eller dette 'verdslige ældsteråd') skal fremover (citater): 'have beslutningskompetence i verdslige spørgsmål'. Det vil sige, at kejserens folk skal have rig lejlighed til at ikke kun at overvåge – **men direkte at benytte sig af de største magtbeføjelser** til at dirigere menighedens forhold til staten (og dennes mere eller mindre gudløse politikere). Det gamle ældsteråd, som bestod af ledende åndelige brødre, skal i dette forhold sættes på gaden.

"Den nye orden indebærer," hedder det i betænkningen, at (citater): 'kvinder og mænd skal behandles ens med hensyn til valgret og valgbarhed, **og kvinder har herunder adgang til at varetage ledende hverv i bestyrelsen'** (6.3.1.1.).

Anden klasseborgere vil hermed bevise deres 'samfundsfjendtlige indstilling' ved fortsat og forstokket at fastholde apostelens ord, at (citater): 'En tilsynsmand bør som en Guds husholder **være en mand, der... holder fast ved det troværdige ord...** (Tit.1:7-9).

HITLERS ASOCIALE BORGERE

Hitlers regime forfulgte skånselsløs landets 'andenklasse-borgere', som han ved lov havde skubbet ud i samfundets ydergrænser (under den naziklassificering, at de var antisociale elementer).

Det hele begyndte med nogle tilsyneladende 'uskyldige' men 'nødvendige' lovforslag, der vandt befolkningens bifald'. "Det Tredje Rige gør noget ved sagen!" sagde man.

Imidlertid blev nazi-overvågningspolitiet og retssystemet mere og mere radikalt! **Man nøjedes ikke bare med** 'at definere disse tyske borgere som værende 'parasitter', der levede højt på den øvrige samfundstro befolkning. Den 14. december 1937 sendte indenrigsministeriet en ny lov på gaden, der gav politiet øget beføjelse til aktivt at skride ind overfor de borgere, der beviste deres **illoyalitet overfor de 'grundlæggende tyske samfundsværdier'** (der harmonerede med den politiske linje, som Føreren indførte).

Propagandaen lå på linje med den argumentation, som i dag føres i den af den danske regering udformede 'Betænkning 1564', der præciserer (citater): 'Danmark har tiltrådt internationale traktater. Disse traktatforbindelser opstiller **ikke kun begrænsninger for statens egne myndigheder**, men indebærer desuden en vis positiv **forpligtelse for staten til aktivt at fremme** ligebehandling i samfundet' (6.3.11, s.82).

Hvad det vil sige 'aktivt at fremme et politisk partiprogram i samfundet' vidste Gestapo i Nazi-Tyskland alt om! April 1938 blev denne 'statslige forpligtelse' gennemført med hård hånd. Denne første aktion mod 'de asociale' blev gennemført i nattens mulm og mørke, hvor arrestationerne fandt sted og 2000 tyske borgere blev revet bort fra deres familier og anbragt i koncentrationslejren 'Buchenwald' (Wolfgang Ayass: 'Asoziale' im Nationalsozialismus, Stuttgart 1995, s. 143).

På samme tidspunkt (i slutningen af april 1938) begyndte det tyske politi (Kripo) at handle **uden** retskendelser. "Vi følger de **uskrevne love**, som ligger i at kende Førerens vilje," erklærede ledelsen af Kripo, "vi behøver ingen yderligere autorisation!" I juni 1938 blev først 1500 'asociale' borgere sendt i koncentrationslejr og siden (mellem d. 13. og 18. juni) blev der for alvor taget fat på jøder, sigøjnere, tiggere og '**andre asociale elementer**'. Kvotaen, som var angivet, var 3000 borgere. Men det var nu svært at holde hadet mod disse andenklasse-borgere i tilbage. Politiet arresterede i de fem rædselsdøgn 10.000 borgere (Michael Wildt: 'Eine Dokumentation', München 1995, s. 56 og 'RKPA': Kripostellen September 1, 1938).

Den danske Betænkning 1564 argumenterer for sin sag ved pålignende at omtale en (citater): '**uskreven** forvaltningsretlig grundsætning' med henblik på opretholdelsen af 'de grundlæggende samfundsværdier og principper...' (6.3.1.1. s.80).

Så såre talen går i den retning ('de **uskrevne** grundsætninger) er de frikirkeligt troende danske borgere på vagt. De tillader ikke, at det går i glemmebogen, at den nyere historie kan berette om totalitære samfundsforhold, hvor den essentielle juridiske balance blev kastet på lodsepladsen (idet **den skrevne substans** af grundlovens trosfriheds-principper erstattedes af generelle folkemeninge...)

KEJSERENS MAGT

Kristeligt Dagblad ofrer d. 21. august 2017 en hel side (8) på at forklare, hvad der ligger i den nye Trossamfundslov. "Det samlede regelsæt for de trossamfund, der ligger uden for folkekirken, lakker mod enden," skriver bladet. "Oplægget er nu 'sendt i høring', der afslutter 30. august 2017. Side 8 fortsætter: "Arbejdet har fået kritik af at være **kontrollerende**. Et nyt krav kan ramme små trossamfund"... "men," (skriver bladet) "de første tidslers synes at være fjernet."

Heri vil jeg med denne artikel søge at bevise, at denne godmodige udtalelse er '**urigtig**'. Tværtimod! "De største tidslers er **ikke** fjernet. Denne nye, religiøse overvågningsmaskineri er ikke mindre end **overgroet** med fjendtligt, giftigt, dødbringende ukrudt."

Jeg mærker straks, at nogen mener, at en sådan erklæring **ikke** hører hjemme i den 'pæne, høflige dialog', som vi bør føre med statens embedsmænd. Til dette tør jeg henvise til Jesu egen tale om et sådant farligt forhold. Han siger: "Mens folkene svarer, kommer en fjende og sår giftigt ukrudt blandt hveden – **og går bort**" (Matt. 13:25). Jesus fortsætter: "Bondens tjenere kommer derefter til ham og spørger: Hvor kommer ukrudtet fra? – Han svarer: **Det har et fjendisk menneske gjort!**" (v.27-28)

Der er altså ingen grund til at tage med fløjlschandsker på denne lov, der i al hemmelighed og bag kulisserne søger at foretage **den udprægede, samfundsfjendske handling at ville omstyrte Danmarks Grundlovs trosfriheds paragraffer**.

Derfor skal **markens tidslers onde sædemænd** ikke have lov til (som det hedder i Skriften): 'at gå bort'. De skal pågribes og det bør på stedet forholdes dem, at det ifølge folketingets forretningsorden artikel 16 er dem påbudt, at hvis de søger at gennemføre love, der **direkte** berører grundloven, skal de sendes hjem med uforrettet sag. Den 3. paragraf i denne bestemmelse er ikke til at misforstå: "Lovforslag, der strider mod grundloven, skal afvises af Folketingets formand (som i dette tilfælde er Pia Kjærsgaard) – og det skal derfor allerede (ifølge bestemmelsens 1. paragraf) tydeligt (og med store, letlæselige bogstaver) være understreget i **forslagets titel**, at '**dette lovudkast berører** (ja, søger at ændre ordlyden) i Danmarks Grundlovs 67. paragraf."

Hvis trossamfundsudvalget tør hævde sin uskyld med hensyn til, at dets forslag til et lovudkast **sigter på en ny formulering af grundlovens tekst**, så må det give en nærmere forklaring på disse to citater:

1) Den anvendte formulering... svarer efter udvalgets opfattelse til grundlovens § 67' retlige ramme, således, som den nu fortolkes i en mere nutidig sprogdraft (6.2.1. s.76).

2) Med formuleringen understreges afgrænsningen af religionsfriheden i overensstemmelse med Grundlovens § 67 (6.2.1. s.76).

Hvordan det dødsensfarlige religionsudvalg end vil sno sig, vil det **ikke** kunne slette dets tydeligt nedfældede hensigter, nemlig at ville **betone 'afgrænsningen af trosfriheden'**, samt at søge gennemført **en anden ordlyd, der (efter sigende) skal svare til grundlovens § 67' retlige ramme**.

Begge disse forhold bør anmærkes i lovudkastets titel, så at dette lovforslag kan behandles efter de givne regler.

SKRÆMMENDE RELIGIONS-ORDEN

Som de væsentligste trosartikler, som den evangeliske, frikirkelige bevægelse i Danmark (og i andre nationer) er en sætning, som er inspireret af **Helligåndens overbevisende kraft**. Jesus siger: "Når Jeg går herfra, vil Jeg sende Helligånden til jer – og når Han kommer, skal Han **overbevise** verden om synd og om retfærdighed og om dom" (Johs.16:7-8).

Den nye religionsorden, som staten fra nu af vil indføre, giver skin af at søge at opretholde (citater): 'demokratiske idealer (6.3.1.1) men rækker i virkeligheden over en form for åndelig terror, der i det skjulte bryder med den danske grundlovs vigtigste principper.

En af de nye bestemmelser, som tydeligt tilsidesætter grundlovens trosfrihedsparagraf (der omtaler beskyttelsen af de troendes personlige, religiøse overbevisning) er en ny religionslovs 2. paragraf, som siger: "Et trossamfund kan frit dannes med ethvert lovligt formål" (§ 2).

Så vidt det kan spores (ved gennemlæsningen af det frihedsberørende dokument, Betænkning 1564) så er det denne korte paragraf på kun 8 ord, som skal erstattes grundlovens sejrsmelding: '**Borgerne har ret til...**' Den ret, som Danmarks Grundlov som et frihedsråb tilsiger alle danske borgere, uddybes i forfatningsteksten med følgende: (har ret til)"... **at dyrke Gud på den måde, der stemmer med deres overbevisning.**"

I alle danske slægter efter 1849 har det i hele det nye, demokratiske samfund givet et befrielsens ekko, at grundlovsfædrene tiltog sig den uhørte dristighed, at omtale '**overbevisningen**' som en godtaget gældende og væsentlig del af den jurisprudens (retsvidenskab) som eksisterer, hvor Dannebrog vajer. **Den religiøse overbevisning** er en konstitutionel højagtet, ubrydelig del af Danmarks Grundlovs trosfrihedsparagraf – og det er denne overbevisningens retlige status, som det nye, statslige trossamfundsudvalg vil have fjernet (og kemisk udrenset) fra den danske forfatning.

At alle danske borgere har ret til at påberåbe sig deres personlige, religiøse overbevisning med hensyn til deres forskelligartede tro på Gud, er en sviende torn i øjet på statens religions-overbevisningsapparat.

Begrebet '**troens overbevisning**' nævnes ikke med ét ord i den nye 'religionslov' (Betænkning 1564), som det statslige, kirkeministerielle udvalg har sendt på gaden. Det (begrebet 'Tros-overbevisning') er slettet af grundlovsteksten. Finder ingen plads i de otte nye ord, der skal erstatte grundlovens 67. paragraf. Det ejer hos de moderne ligestillingslovgivere ingen 'status' – ja, mennesker, som 'dyrker Gud efter deres overbevisning', betragtes i det nye lovforslag som 'farlige elementer', der bør efterjages, udelukkes, overvåges og om muligt spærres inde.

At borgerne hidtil har haft ret til at (citater): 'danne trossamfund, **der stemmer med deres overbevisning**' (§ 67) er blevet omskrevet og fordrejet til, at de skal 'dannes med ethvert lovligt formål'.

Det vil sige, at kristne, evangeliske forkyndere ikke længere kan danne trossamfund eller (citater): 'forene sig i samfund for at dyrke Gud' hvor (citater): 'de er i modstrid med grundlæggende samfundsværdier, herunder demokratiske idealer samt grundlæggende retsprincipper' (Bet. 1564: 6.3.1.1.s.80). Heraf kan med al tydelig og forskrækkende afsløring udledes, at grundlovens grundprincip om den troende borgers personlige overbevisning ikke længere er inkorporeret i lovtæksten.

Den ild, der gennem historien har fænget i de kristnes hjerter ved læsningen af Guds ord har her fået en spand koldt vand i hoved.

Den hører ikke længere med til 'borgernes rettigheder' og hans eventuelle modstand mod denne nye form for statens undertrykkelse er på forhånd dødsdømt af nye, frisk-indførte, fasttømrede lovfæstelser, som (før noget andet) skal opfyldes med henblik på den borgerret, at evangeliske kristne i Danmark tør forene sig i frie trossamfund.

FEM AFSLØRENDE LINJER

En mindre passus på fem linjer under en overskrift, der taler om 'lovfæstelse' af 'statens krav' til blandt Danmarks evangeliske frikirker, afslører med pinlig præcision, at den nye religionskomite er klar over, hvor tampen brænder.

De fem afslørende linjer lyder i deres åbenlyse forsøg på at lægge låg på det **indre tryk** (der allerede kan spores) ved den statslige ligestillingsideologis indtrængen i de danske frikirkers **indre forhold**, således (citater): "Kravet om ligebehandling, herunder ligestilling mellem kønnene, vedrører **ikke** trossamfundets indre anliggende." Denne åbenlyse indrømmelse må forventes at gyde olie på de oprørte vande for yderligere at tilfredsstille mistænksomme frikirke-gemytter, tilføjes det: "Disse krav berører derfor **ikke** trossamfundets mulighed for **kun** at have f.eks. mandlige præster m.v. eller trossamfundets **adgang til at fastholde**, at ægteskab kun kan indgås mellem personer af forskellige køn."

Altså: Den hellige grav synes hermed velforvaret! Religionsudvalgets erklæring er klar som krystal. En kort telefonsamtale med kirkeministeriet vil herefter kunne forvise en hvilken som helst frikirkelig forkynder om, at de supermoderne lovgivere har rent mel i posen; de kan ikke (i denne her fremhævede uskyld) slå en flue ihjel. De har (det må enhver kunne se) med deres ligestillingsideologiske krav intet ondt i sinde. Her siger de det jo ligefremt, at de f.eks. ikke kunne drømme om at berøre frikirkernes overbevisning om, at 'ægteskabet kun kan indgås mellem personer af forskellige køn – så de frie forkyndere, der prædiker dette budskab, har (sådan frem går det af udvalgets betænkning) intet at frygte! De er jo i al fremtid været af Danmarks Grundlov, som giver dem frihed til at tro og frit prædike ud fra deres hjertes overbevisning. (Det er den opfattelse, man må få, ved at læse den underfundige Betæknings bemærkninger).

Denne helt nye og overraskende statsdeklaration og den (efter foregivende) danske opfattelse af menneskerettighederne får imidlertid i Betænkningen 1564-bemærkninger et par isnende ord med på vejen. **De fem linjer**, der kunne have tændt et nyt håb i de 300 borgeres hjerter, som i to år sagsøgte staten for deres præcise overtrædelse af grundloven på netop dette punkt, bliver her atter trukket tilbage ved følgende konklusion (citater): "En lovbestemmelse af **dette indhold** (altså hvad der som nævnt ligger til baggrund for **de fem indrømmende linjer**) vil, som anført, være en lovfæstelse af den påstand, som har været fulgt siden 2013.

Hvis en forvirret borger skulle mene noget andet (om den såkaldte 'administrative praksis', der siden 2013 (efter hans opfattelse) har været et stort overgreb på kirkens indre anliggender) så vil det Rådgivende udvalg hurtigt kunne sætte ham på plads. **De fem linjer** har (citater): 'siden 2013 været udtryk for **en kontinuitet** i kravene til anerkendte trossamfund'.

Det vil på hverdagsdansk sige, at staten i de sidste 4 år (siden 2013) har fulgt den lige linje '**ikke at berøre frikirkernes indre anliggender** og at disse 4 års 'kontinuitet' er troværdig som Grundlovens 150årige værn om borgernes ret til at følge deres personlige trosoverbevisning.

Lad os se nærmere på den påstand, og lad os derefter blive enige om, at det danske frikirkefolk **ikke** kan tro disse nye lovgivere over en dørtærskel, samt at de troende i Danmark, så vidt muligt, **skal afholde sig fra at blive anerkendt af staten**. Det er i den sag bedre 'at blive lagt på is' end 'at blive lukket ind i varmen'. Lad mig forklare:

DE SORTE FÅR

På grund af Danmarks Grundlovs letforståelige trosfrihedsparagraf er den nye 'religionsovervågning' tvunget til at komme med følgende indrømmelse (citater): "Ethvert trossamfund i Danmark har frihed til at udøve sin religion inden for de rammer, som grundlovens § 67 afstikker" (Bet. 1564: 6.3.1.1. s.86). I samme åndedræt tilføjer den mistænkelige betænkningstekst følgende (citater): "Hvor vidt et trossamfund opnår statslig anerkendelse eller ej har ingen betydning for omfanget af den grundlovssikrede religionsfrihed." Denne tilsyneladende velvillige imødekommenhed afsluttes imidlertid med følgende konstatering (citater): "**Der eksisterer således en lang række trossamfund i Danmark uden anerkendelse eller godtagelse**" (6.3.1.1.)

Uden at man direkte kan læse det i teksten, vil jeg påstå (og i det efterfølgende forsøge at bevise) at den **sidste sætning** (om de troende borgere, **der hverken er statsanerkendte eller statsgodkendte**) er udtalt sammenbidt og med en indestængt vrede. Det er nemlig disse 'ikke-statsanerkendte' borgere, som denne udvalgsbetænkning drejer sig om! Det formeligt driver ned ad siderne på det her fremlagte udkast til lovforslag om frikirkerne (Betænkning 1564), at det er '**de sorte får**', som man fra statens side med dette dokument sigter på. 'De andre' – dem, der (som nogle hævder) 'er parate til at sælge deres førstefødselsret for en portion anerkendelse' (Hebr. 12:15-17) – har man fra øvrighedens side ingen ængstelse for; de vil nemlig alle i en allerede foreslået '**overgangsordning på 3 år**' med fast hånd blive ført ind i den afdeling af den statslige fårefold, som de hører til.

De sorte – ikke anerkendte får – føres **ikke** ind i nogen fold; de overgives (med et fosferrødt penselstrøg) til deres 'asociale' skæbne', der af apostelen betegnes med ordene: "Vi er regnet som slagtefår!" (Rom.8:36)

Det fosferrøde penselstrøg på den sorte uld kan forklares således: Den fremtidige, omhyggelige statsforvaltning af 'de frikirkelige får' bygger på **et strengt forbud** mod diskrimination! "Dette forbud indebærer," forklarer 1564-betænkningen, (citater): 'at der for så vidt angår de krav, staten stiller som en løbende forpligtelse, **ikke** kan forskelsbehandles mellem **allerede anerkendte trossamfund og de trossamfund, som fremover (efter lovens tilladelse) ønsker anerkendelse**" (6.3.1.1. s. 81).

Hertil må den skarpsindige borger udbryde: "Hvor smukt! Staten vil altså ikke vise noget tegn på forskelsbehandling af de får, som allerede er i fårefolden, og de får, som villigt lader sig lede ind bag gærdet i den samme fold.

Hvis borgeren skulle driste sig til at spørge, om der fremover vil herske en forskelsbehandling **mellem de snehvide får**, som allerede er i statens store, rummelige fårefold – **og så de sorte får** (med dets røde afmærkning), som er udenfor (og som ikke for alt i verden vil ind på den statsanerkendte side af gærdet) – så vil netop dette spørgsmål blive mødt med tavshed. Om en fremtidig (eller allerede nuværende) illegale diskrimination af den art, siger den nye lovtæst (Betænkning 1564) ikke et ord!

"Efter lovens ikrafttræden," fremgår det af den nye ordning for danske troende, som ikke tilhører folkekirken, "**vil der ikke forekomme den mindste form for forskelsbehandling** mellem dem, som **har** underskrevet kontrakten, og dem, som allerede sidder med pennen i hånden for at sætte deres signatur på kejserens dokument." Men hvad angår de frikirkeligt troende, som 'takker nej' til kejserens anerkendelse, er diskrimination allerede en kendsgerning.

Lad mig forklare:

ANDEN-KLASSE-BORGERE

De danske evangeliske frikirker, som ikke vil bøje sig for statens generøse tilbud om 'anerkendelse' og 'godkendelse' vil de heller ikke blive tildelt statslige, økonomiske privilegier. De **fortjener ikke**, at der løbende bliver sat en fed almisse ind på deres bankkonto, når de ikke vil underordne sig kejserens krav," fremgår det af religionsudvalgets overvejelser, der lyder sådan (citater): "Det forekommer flertallet naturligt, **at staten til gengæld for disse særlige rettigheder stiller krav** om, at trossamfundene fungerer på den måde, der lever op til – og i hvert fald ikke er i direkte modstrid med grundlæggende samfundsværdier" (6.3.1.1. s.80).

Når betænkningens bemærkninger taler om, at de troende borgere herefter skal gøre noget 'til gengæld for', at lovens fordring om **ikke-forskelsbehandling** bliver opfyldt, så stilles der hermed nye ukendte social-politiske solidaritetsbetingelser for, hvorvidt grundloven skal efterfølges.

Med denne 'gengældelses-filosofi' udvirkes definitivt **en hastig udglidning** mod opfyldelsen af nogle partiprægede ligestillings-kriterier i stedet for den 150årige grundlovsbegrænsning, der udelukkende taler om 'sømmelighed og orden'. De frikirkeligt troende borgere er hermed ikke længere beskyttet af en konstitutionel, juridisk afgrænsning men skal i stedet 'bevise sig værdige' ved min 'leve op til statens nye krav' (6.3.1.1. s. 80) – og må i hvert fald ikke give tilkende, at de er i modstrid med denne nyligt foreslåede forfatningsændring. I så tilfælde falder hammeren – og en hvilken som helst form for anerkendelse er umulig.

Hvis der altså er frikirkefolk i Danmark, som **ikke** vil efterfølge statens ubønhørlige krav om, at deres trossamfund skal organiseres ud fra det begreb, som kaldes 'medlemsdemokrati' – så regnes de for at tilhøre 'de asociale elementer', der ikke vil underordne sig (citater): 'en **uskreven** forvaltningsretslig grundsætning' (6.3.1.1.). Det vil sige, at sådanne frikirker, der f.eks. tror på Efeserbrevet 4:11, at den opstandne Herre i menigheden har sat nogle styrende tjenestegøringer (i form af apostle, profeter, evangelister, hyrder (pastorer) og lærere) godt kan pakke sammen. Staten vil have **en demokratisk styrelse** – og hvis disse troende fortsat hævder, at de har større tillid til den åbenbaring, som den opstandne Herre giver Sine tjenere end til kejserens politiske ideer – så vil de fremtidig blive karakteriseret som en slags 2. klasse-borgere, **der optræder asocialt** og samfundsfjendtligt.

Det er derfor med **betænkelighed**, at den videre behandling af den i marts 2017 offentliggjorte **Betænkning 1564** efter den 31. august 2017 iagttages af de frikirkelige borgere i Danmark. På den dato er 'høringsrunden' forbi, og kirkeministeriet skal herefter gennemlæse de høringssvar, som er kommet fra hele landet.

For mere end et år siden skete det samme med henblik på den glemte og gemte 'høring', som fandt sted vedrørende statens oprørende og egenrådigt indførelse af et kirkeligt vielsesritual, der tillader indgåelse af kirkeligt ægteskab mellem personer af samme køn. Svarene blev dengang bundtet og bortgemt, og det er endnu i dag et spørgsmål, om der er nogen, som har taget initiativ til nøje at gennemgå disse vigtige dokumenter, for dermed at vurdere, hvad mere end 300 svarskrivere havde på hjerte.

15 AUG. 2017

Kirkeministeriet
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K

Pr. alm. post og pr. e-post: km@km.dk

København, den 11. august 2017

Kirkeministeriets dok.nr. 88052/17 – Høring over udkast til forslag til lov om trossamfund uden for folkekirken

1. Hermed afgiver jeg høringssvar på det af Kirkeministeriet ved brev af 9. august 2017 udsendte udkast til forslag til lov om trossamfund uden for folkekirken. Jeg har gennemlæst udkastet med særligt fokus på udkastets bemærkninger om dekorum.

Indledningsvis bemærker jeg, at jeg finder udkastet velgennearbejdet og velskrevet. Det er glædeligt, at der nu tages initiativ til at opfylde løfteparagraffen i grundlovens § 69.

2. Af de specielle bemærkninger til lovforslagets § 20 fremgår det, at "Ved vurderingen af en dekorumsag for forkyndere med vielsesbemyndigelse vil det være relevant at inddrage den praksis, der gennem tiden er udviklet vedrørende dekorumkrav i forhold til folkekirkens præster".

I den forbindelse skal jeg bemærke, at dekorumvurderingen for folkekirkens præster grundlæggende er et spørgsmål om, hvorvidt man er værdig til at beklæde – og derved være ansat i – "det hellige kirkelige embede", som præstestillingen er, jf. Den Augsburgske Bekendelses art. 5. Jeg henviser herved til dekorumbestemmelserne i tjenestemandslovens § 10 ("som stillingen kræver") og Danske Lovs 2-11-1 ("som deris Kalds Værdighed udkræver").

Heroverfor er dekorumvurderingen i lovforslaget et spørgsmål om, hvorvidt man blandt andet er værdig til at være indehaver af en offentligretlig myndighedsbeføjelse, jf. lovforslagets § 17, stk. 1, nr. 3 ("uværdig til at udøve offentlig myndighed").

Sigtet med de to respektive dekorumsituationer er således i sin grundstruktur forskelligt.

Dekorump praksis for folkekirkens præster kan herefter kun i beskedent omfang være relevant at inddrage i den dekorumvurdering, der skal foretages efter lovforslaget.

3. I den juridiske litteratur er der fire forfattere, der eksplicit har forholdt sig til forholdet mellem tjenestemandslovens § 10 og Danske Lovs 2-11-1. Jens Ulf Jørgensen (1983) og Jacob Christian Bertram (2001) er af den opfattelse, at Danske Lovs 2-11-1 har mistet sin relevans (for tjenestemandsansatte præster), efter at præsterne i 1969 blev omfattet af tjenestemandsløven. Omvendt har Peter Garde (1987, 1998 og 2012) og Anders Jørgensen (2011) argumenteret for, at Danske Lovs bestemmelse stadig har relevans – også inden for tjenestemandsområdet.

Det er således ikke dækkende, når det i de almindelige bemærkninger til lovforslaget generelt anføres (afsnit 2.5.1), at "I den juridiske litteratur antages det i dag, at denne bestemmelse [tjenestemandslovens § 10] har afløst bestemmelsen i DL 2-11-1, for så vidt angår tjenstemandsansatte præster i folkekirken".

Med venlig hilsen



Anders Jørgensen

Vanløse Alle 14, 1. tv.
2720 Vanløse